

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ

αρχών, θέσεων, στόχων, δομής και τρόπων λειτουργίας

της

Αναρχικής
Πολιτικής
Οργάνωσης

Ομοσπονδίας Συλλογικοτήτων

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Προλογικό Σημείωμα.....	7
-------------------------	---

ΑΡΧΕΣ 12

1. Ποιοι είμαστε	12
2. Ενάντια σε τι παλεύουμε	13
3. Ποια κοινωνία θέλουμε και με βάση ποιο αξιακό πλαίσιο	15

ΘΕΣΕΙΣ..... 17

1. Εκμετάλλευση της εργασίας, ταξικοί αγώνες	17
2. Κοινωνικοί αγώνες	18
3. Μετανάστευση – Ρατσισμός	19
4. Φασισμός – Ναζισμός	21
5. Πατριαρχία - Έμφυλες διακρίσεις	22
6. Κοινωνικές διακρίσεις	23
7. Παιδεία.....	25
8. Φυσικός κόσμος	27
9. Εξαθλίωση - Κοινωνικός κανιβαλισμός	31
10. Κουλτούρα - Πολιτισμός	33
11. Ζητήματα καταστολής, φυλακές, εγκλεισμός, αλληλεγγύη σε φυλακισμένους αγωνιστές	34
12. Σχέσεις με τα ΜΜΕ	38
13. Σχέση με τους θεσμούς και ρήξη με το ρεφορμισμό	40
14. Χρηματοδότηση - οικονομική ανεξαρτησία	41

ΣΤΟΧΟΙ..... 42

Στρατηγικοί στόχοι 42

1. Δημιουργία ελευθεριακού, επαναστατικού, ταξικού κινήματος	42
2. Κοινωνική επανάσταση	42

Τακτικοί στόχοι	43
1. Ενίσχυση και αναβάθμιση των κινηματικών διαδικασιών, των ταξικών, κοινωνικών και πολιτικών συλλογικοτήτων	43
2. Διακριτή παρουσία και ξεκάθαρη θέση στους αγώνες.....	44
3. Ανάλυση-επεξεργασία θεωρητικών ζητημάτων	44
4. Ανταλλαγή εμπειριών-πληροφόρησης	45
5. Αντιπληροφόρηση	45
6. Συντονισμός αλληλεγγύης των ομάδων που συμμετέχουν στην ΑΠΟ	45
7. Σχέσεις με δομές σίτισης, στέγασης, ιατρικής περίθαλψης	46
8. Οργάνωση της αυτοάμυνας του κινήματος	47
9. Διασύνδεση με οργανώσεις και σχήματα στην Ευρώπη και παγκόσμια	48
10. Δημιουργία αναρχικού επαναστατικού προγράμματος	49
ΔΟΜΗ & ΤΡΟΠΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ	51
A.Τρόπος λήψης αποφάσεων της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης (ΑΠΟ).....	51
A1. Αρχές.....	51
A2. Στρατηγική	51
A3. Θέσεις	51
A4. Τακτική	52
B. Συμμετοχή των συλλογικοτήτων.....	53
B1. Τρόπος ένταξης ομάδων	53
B2. Τρόπος αποχώρησης ομάδων	53
B3. Διαδικασία αποπομπής ομάδων	54
B4. Αυτονομία ομάδων	55

Γ. Όργανα	55
Γ1. Συνέδριο	55
Γ2. Συνδιάσκεψη	56
Γ3. Διαρκές όργανο	56
Γ4. Τοπικοί συντονισμοί	59
Γ5. Ομάδες εργασίας	60
Γ6. Τομείς	60
Γ7. Ειδικές θεματικές ομάδες	60

Προλογικό Σημείωμα

Έχουν περάσει δέκα χρόνια από το Ιδρυτικό συνέδριο (7 & 8 Νοέμβρη 2015) της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης-Ομοσπονδίας Συλλογικοτήτων κατά το οποίο οι ομάδες που την απαρτίζουν επιβεβαίωσαν την κοινή τους πεποίθηση πως για το προχώρημα του αναρχικού προτάγματος απαιτούνταν πλέον η οργανωτική αναβάθμιση των δομών μέσα στις οποίες χαράσσεται και διαμορφώνεται ο αναρχικός πολιτικός αγώνας. Η δέσμευση σε έναν κοινό βηματισμό που βασίζεται στην πολιτική συνοχή και χτίζει μέσα στον χρόνο, με συνέχεια και συνέπεια, τη συγκροτημένη παρουσία του αναρχικού αγώνα στους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες, ήταν η αρχή, ενώ η διαδικασία πραγμάτωσης, καθ' όλη τη δεκαετία, αυτής της αρχικής δέσμευσης χάρισε συλλογικές εμπειρίες και διαμόρφωσε συντροφικές σχέσεις πέρα από πρόσωπα και ατομικές επιδιώξεις και είχε ως αποτέλεσμα τη διεύρυνση και εμπάθυνση του κοινού πολιτικού πεδίου δίνοντας στιβαρότητα στην πεποίθηση πως απέναντι στην ολομέτωπη επίθεση του βάρβαρου κόσμου κράτους και κεφαλαίου που βιώνουν οι κοινωνίες σε ολόκληρο τον κόσμο, η απάντηση δεν μπορεί παρά να είναι η οργανωμένη αντεπίθεση των από τα κάτω και πως η αναγκαιότητα οργάνωσης του αναρχικού αγώνα, για τη διαμόρφωση ενός ριζοσπαστικού αντιπαραθετικού πόλου απέναντι στο κυρίαρχο σύστημα εκμετάλλευσης και καταπίεσης, είναι αυτή που επιτάσσουν οι καιροί.

Η επανέκδοση του καταστατικού (στο οποίο έχουν προστεθεί οι θέσεις της Φύσης και της Παιδείας, που αντιστοιχούν σε κομβικά πεδία διαπάλης ανάμεσα στην κοινωνία και την εξουσία) δεν στοχεύει στην κατάθεσή του ως ιστορικό τεκμήριο με αρχειακή αξία, αλλά στην επανατοποθέτησή του ως ένα ζωντανό κείμενο το οποίο συνιστά ένα συλλογικό

προϊόν που παράχθηκε μέσα από μία πρωτόγνωρη διαδικασία ζύμωσης και αλληλεπίδρασης μεταξύ πλήθους αναρχικών συλλογικοτήτων σε πανελλαδικό επίπεδο για πάνω από δύο χρόνια κατά τις διαδικασίες δημιουργίας την αναρχικής πολιτικής οργάνωσης (2013-2015) και ταυτόχρονα αποτελεί και τη στοιχειώδη πολιτική βάση πάνω στην οποία οικοδομήθηκε το συλλογικό εγχείρημα της ΑΠΟ-ΟΣ. Όλο το σχέδιο καταστατικού (Αρχές, Θέσεις, Στόχοι (στρατηγικοί και τακτικοί), Δομή-Τρόποι λειτουργίας) αποτυπώνει το μέγιστο επίπεδο σύγκλισης μεταξύ όλων των αναρχικών συλλογικοτήτων που συμμετείχαν στην προσπάθεια δημιουργίας αναρχικής οργάνωσης, το οποίο παράχθηκε σε συνέπεια με το αρχικό πολιτικό πλαίσιο των επτά σημείων που είχε τεθεί στο πολιτικό κάλεσμα που πραγματοποίησαν τέσσερις αναρχικές συλλογικότητες της Αθήνας («Κύκλος της Φωτιάς», «Στέκι Αντίπνοια», «Καθοδόν», «Αναρχικοί για την Κοινωνική Απελευθέρωση», 2012).

A. Το κάλεσμα απευθύνεται σε αναρχικές πολιτικές ομάδες (και όχι σε άτομα) που λειτουργούν με ελευθεριακές διαδικασίες, τοποθετούνται συνολικά πάνω στα ζητήματα της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης, αναφέρονται προταγματικά στην κοινωνική επανάσταση και καταφέρονται ανοιχτά ενάντια σε κράτος και κεφάλαιο.

B. Απευθύνεται σε αναρχικές συλλογικότητες που αντιλαμβάνονται την ταξική διάσταση του αγώνα αποκλείοντας από τους κόλπους τους όσους αντλούν υπεραξία με υλικούς όρους.

Γ. Η αναρχική πολιτική οργάνωση θα πρέπει να δομηθεί πάνω σε κοινές πολιτικές αντιλήψεις και όσο το δυνατόν πιο συνεκτικές συμφωνίες ώστε να μπορεί να χαράξει μακροπρόθεσμες στρατηγικές αγώνα. Η δημιουργία μίας οργάνωσης-επιστέγασμα του αναρχικού «χώρου» δεν είναι κάτι που επιθυμούμε. Η αναρχική πολιτική οργάνωση που επιδιώκουμε είναι μέρος του ευρύτερου αναρχικού-αντιεξουσιαστικού κινήμα-

τος, λειτουργεί στο εσωτερικό του και αλληλεπιδρά με αυτό.

Δ. Η αναρχική πολιτική οργάνωση θα πρέπει να παρεμβαίνει με συνέχεια και συνέπεια στο κεντρικό πολιτικό πεδίο.

Ε. Η αναρχική πολιτική οργάνωση θα πρέπει να κινείται στην κατεύθυνση της ανάπτυξης ενός χειραφετημένου και οργανωμένου κοινωνικού και ταξικού κινήματος με το οποίο θα αλληλεπιδρά ένα οργανωμένο αναρχικό κίνημα.

ΣΤ. Η αναρχική πολιτική οργάνωση θα πρέπει να συγκροτεί θέσεις ώστε να μπορεί να δημιουργήσει ένα αναρχικό πρόγραμμα το οποίο να αποτελεί το συνδυαστικό κρίκο ανάμεσα στον καθημερινό αγώνα και το τελικό όραμα της αναρχίας και του κομμουνισμού.

Ζ. Η πρόταση για αναρχική πολιτική οργάνωση δεν στοχεύει στη μείωση της αυτονομίας των ομάδων και δεν προωθεί τη λογική της αυτοδιάλυσής τους σε μία μαζικού τύπου οργάνωση. Αντίθετα, η αναρχική συλλογικότητα θα πρέπει να είναι το κύτταρο της αναρχικής οργάνωσης.

Η πρόταση για την έναρξη διαδικασιών για τη δημιουργία αναρχικής πολιτικής οργάνωσης δεν ήρθε εν κενό, αλλά ως η αναγκαία απάντηση στα πολιτικά συμπεράσματα που εξήχθησαν μετά την κοινωνική εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008. Η ΑΠΟ-ΟΣ αποτελεί «παιδί» αυτής τη εξέγερσης, τόσο γιατί μέσα σε αυτή διαφάνηκαν οι δυνατότητες αντίστασης των πληβιακών στρωμάτων της κοινωνίας, με τη διάλυση- έστω και προσωρινά- του προσώπειου της παντοδυναμίας της εξουσίας και ριζοσπαστικοποιήθηκαν συνειδήσεις μίας μεγάλης μερίδας ανθρώπων που μετέπειτα συντάχθηκαν στον αναρχικού αγώνα, αλλά ταυτόχρονα επισημάνθηκαν και τα όρια μίας αυθόρμητης εξέγερσης και η ανάγκη ξεπεράσματός τους με κατεύθυνση την Κοινωνική Επανάσταση.

Μέσα σε αυτά τα 10 χρόνια η χρεοκοπία του κρατικού και καπιταλι-

στικού συστήματος σε επίπεδο πολιτικό, θεσμικό, οικονομικό, αξιακό είχε ως αποτέλεσμα την περαιτέρω όξυνση των κοινωνικών και ταξικών ανταγωνισμών και την επίταση των αναδιαρθρώσεων με ολέθριες συνέπειες πάνω στην ανθρωπότητα και τη φύση, σε κάθε κοινωνικό και ταξικό πεδίο. Κεκτημένα αιώνων που κερδήθηκαν με το αίμα των πληβείων καταρρέουν επιβάλλοντας απεχθέστερους όρους εκμετάλλευσης και καταπίεσης των από τα κάτω. Η επιβολή και το βάθεμα του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, ως σταθερή επιλογή της κυριαρχίας, είναι πλέον εμφανής σε όλα τα πεδία και εκφάνσεις της καθημερινής ζωής. Η επικράτηση της θανατοπολιτικής, η διεύρυνση και μονιμοποίηση ενός καθεστώτος εξαίρεσης πάνω σε ολόκληρους πληθυσμούς, η επέκταση του πολέμου ως συνθήκη και ως απειλή, η περιβαλλοντική καταστροφή, οι θάνατοι από ασθένειες, από πείνα, από δολοφονίες στα σύνορα, στη Μεσόγειο, μέσα σε διαδρόμους νοσοκομείων, στα τρένα, στα εργασιακά κάτεργα, οι βασανισμοί, ξυλοδαρμοί και βιασμοί στα κέντρα κράτησης, στα αστυνομικά τμήματα, στα μπλόκα και στους δρόμους συνθέτουν την πλέον δυστοπική πραγματικότητα που αντιμετωπίζει η πλειοψηφία των εκμεταλλεζόμενων και καταπιεσμένων. Στον ελλαδικό χώρο η σημερινή ακροδεξιά κυβέρνηση της Ν.Δημοκρατίας που ανέβηκε στον θώκο της πολιτικής διαχείρισης το 2019, παίρνοντας τη σκυτάλη από τη σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ (2015) - η οποία έδωσε παράταση ζωής στο ήδη χρεοκοπημένο σύστημα καταφέροντας ένα συντριπτικό χτύπημα στις αντιστάσεις διαμορφώνοντας συνθήκες κοινωνικής ειρήνης, εθνικής συμφιλίωσης και διαταξικής συνεργασίας – και πιστή στο νεοφιλελεύθερο μοντέλο της εξουσίας που ακολουθείται από τα χρόνια των μνημονίων, συνεχίζει να εφαρμόζει τις πολιτικές φτωχοποίησης και εξαθλίωσης της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας ενώ ταυτόχρονα εξαπολύει μία κατασταλτική εκστρατεία προς όλους όσους αγωνίζονται- με τις ελευθεριακές δυνάμεις και τους αναρ-

χικούς να αποτελούν το πιο δυναμικό και ριζοσπαστικό κομμάτι αυτών (διότι ποτέ δεν συνδιαλέγονται και δεν υποχωρούν), συνεπώς και να δέχονται συνεχή και άγρια χτυπήματα- και έχει ως σαφή στόχο την επιβολή ενός καθεστώτος τρομοκρατίας και μιας κοινωνικής συνθήκης που θα κυριαρχεί η σιωπή, ο φόβος και η υποταγή. Απέναντι στη συνολική και οργανωμένη επίθεση του σάπιου κόσμου του κράτους και του κεφαλαίου που τοπικά και διεθνώς δεν έχει να υποσχεθεί τίποτα περισσότερο από πόλεμο και φασισμό, η μόνη ελπίδα για τις κοινωνίες βρίσκεται στα οδοφράγματα των εκμεταλλευόμενων και καταπιεσμένων και την πολιτική, κοινωνική και ταξική οργάνωση του αγώνα στην κατεύθυνση της κοινωνικής επανάστασης και χειραφέτησης.

Η Αναρχική Πολιτική Οργάνωση από τη στιγμή της συγκρότησής της συνεχίζει να αποτελεί ένα ανοιχτό κάλεσμα για τους αναρχικούς που αναφέρονται στον οργανωμένο και συλλογικό αγώνα και στην κοινωνική επανάσταση, μια διαρκή πρόταση για την ιδεολογική, πολιτική και οργανωτική συγκρότηση του αναρχικού κινήματος, μια σταθερή θέση μάχης και συσπείρωσης στους δρόμους στο πλάι όσων αμφισβητούν την βαρβαρότητα της εξουσίας. Με συνέπεια και συνέχεια στα ταξικά και κοινωνικά μέτωπα αγώνα που θέτουν φραγμούς στην περαιτέρω υποβάθμιση της ζωής μας στο σήμερα και έχοντας ως προοπτική την κατάκτηση της μόνης ζωής που αξίζει να βιωθεί: αυτής στα λαϊκά συμβούλια της κοινωνικής επανάστασης.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΑΡΧΕΣ

---

1. Ποιοι είμαστε

Είμαστε αναρχικοί, μέρος του ευρύτερου κοινωνικού, ταξικού και επαναστατικού κινήματος, των εκμεταλλευομένων και των καταπιεζόμενων. Αγωνιζόμαστε για την κοινωνική απελευθέρωση μέσω της κοινωνικής επανάστασης. Αντιλαμβανόμαστε ότι ο πυρήνας του κοινωνικού ζητήματος βρίσκεται στον ιεραρχικό, εξουσιαστικό και εκμεταλλευτικό τρόπο οργάνωσης της κοινωνίας από το κράτος και το κεφάλαιο, και τις σχέσεις εκμετάλλευσης και καταπίεσης που παράγει.

Αναγνωρίζουμε την αναγκαιότητα ενός άλλου μοντέλου οργάνωσης των αναρχικών, και σκοπός αυτής της οργανωτικής μας προσπάθειας είναι η δημιουργία μιας δομής που θα ενισχύσει και θα δυναμώσει τον αγώνα για την κοινωνική αυτοδιεύθυνση με βάση κοινά συμφωνημένους πολιτικούς στρατηγικούς στόχους.

Αγωνιζόμαστε για την κοινωνική επανάσταση εμπνεόμενοι από την πλούσια ιστορία των κοινωνικών και ταξικών κινήματων που διεκδίκησαν και πάλεψαν για έναν κόσμο χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση. Ο αγώνας μας εμπνέεται από τη συμβολή και την παρουσία των αναρχικών μέσα στα επαναστατικά κινήματα, από την Παρισινή Κομμούνα ως το Σικάγο και από το κίνημα των Μαχνοβιτών και την Ισπανική Επανάσταση ως το σήμερα.

Αντιλαμβανόμαστε την κοινωνική επανάσταση ως μια διαρκή διαδικασία σύγκρουσης, ανταγωνισμού και ανατροπής των κυρίαρχων δομών, σχέσεων και μηχανισμών της εξουσίας από τις χειραφετητικές και τις από τα κάτω οργανωμένες κοινωνικές, ταξικές αντιστάσεις, στην κατεύ-

θυνση της κοινωνικής απελευθέρωσης, της αναρχίας και του ελευθεριακού κομμουνισμού. Ως μια διαρκή διαδικασία οικοδόμησης κοινωνικών σχέσεων στη βάση της ισότητας, της αλληλεγγύης και της ελευθερίας. Θεωρούμε ως προϋπόθεση για την κοινωνική επανάσταση την ανάπτυξη, τη μαζικοποίηση και οργάνωση τόσο των ευρύτερων συλλογικών και οριζόντιων κοινωνικών και ταξικών αγώνων των εκμεταλλεόμενων όσο και του αναρχικού κινήματος. Στοχεύουμε στην προώθηση και τη μέγιστη διάχυση και επιρροή των επαναστατικών, αντιεξουσιαστικών και ελευθεριακών ιδεών και πρακτικών μέσα σε αυτούς τους αγώνες.

Οι σκοποί και τα μέσα που χρησιμοποιούμε για να τους πετύχουμε είναι αδιαχώριστοι. Συμφωνούμε με την αναρχική θέση πως ο σκοπός δεν αγιάζει τα μέσα, αντίθετα κάθε σκοπός φέρει και τα μέσα του, ενώ τα ίδια τα μέσα δεν αποτελούν αυτοσκοπό. Για την επίτευξη του σκοπού μας είναι αξιακό τα μέσα που χρησιμοποιούμε να βρίσκονται σε συμφωνία με αυτόν. Ο σκοπός καθορίζει το φάσμα των μέσων, αλλά και τα μέσα προεικονίζουν τον σκοπό.

Η αντίληψή μας για την κοινωνική επανάσταση είναι διεθνιστική. Αφορά την απελευθέρωση του συνόλου της παγκόσμιας κοινότητας, χωρίς αυτό να προϋποθέτει την ταυτόχρονη πραγμάτωσή της σε όλο τον κόσμο. Η κοινωνική επανάσταση για εμάς είναι μια διαδικασία που τείνει προς τη διαρκή χειραφέτηση κάθε επιμέρους κοινότητας και ατόμου.

2. Ενάντια σε τι παλεύουμε

Ενάντια στο κράτος γιατί αποτελεί τον φορέα που επιβάλλει, αναπαράγει, διαιωνίζει και εκφράζει τις εξουσιαστικές και εκμεταλλευτικές σχέσεις. Γιατί επιχειρεί να καθορίζει, να ελέγχει και να διαμεσολαβεί

κάθε λειτουργία της κοινωνικής ζωής. Είμαστε ενάντια στην ιεραρχική-εξουσιαστική δόμηση της κοινωνίας, τους θεσμούς και τους μηχανισμούς αντιπροσωπείας, καταστολής, αστικής δικαιοσύνης και εγκλεισμού. Αγωνιζόμαστε για τη συνολική ανατροπή του κράτους και των θεσμών του και απορρίπτουμε κάθε λογική διαχείρισης ή συνδιαχείρισης του. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε είδους διαχωρισμένη εξουσία, όποια μορφή και να παίρνει, όπως, για παράδειγμα, το εργατικό κράτος. Η άρνηση συμμετοχής στις εκλογές του αστικού πολιτικού συστήματος (εθνικές, τοπικές) είναι αναπόσπαστο τμήμα της πολιτικής μας θέωρησης.

Ενάντια στον καπιταλισμό. Είμαστε ενάντια στον καπιταλισμό και στις επιβαλλόμενες κοινωνικές και πολιτικές σχέσεις που βασίζονται στην ταξική διαίρεση της κοινωνίας. Ενάντια στα μοντέλα παραγωγής και κατανάλωσης που βασίζονται στη μισθωτή εργασία, στις σχέσεις εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο και στη λεηλασία του φυσικού κόσμου. Η εναντίωσή μας στο παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα και στους διακρατικούς θεσμούς κυριαρχίας (οικονομικούς, πολιτικούς, στρατιωτικούς) εμπεριέχει και την εναντίωσή μας στους πολέμους και τις στρατιωτικές επιχειρήσεις και επεμβάσεις που αυτοί διεξάγουν για τον έλεγχο της φύσης και των κοινωνιών, τόσο σε τοπικό όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο. Από την πλευρά μας αγωνιζόμαστε για την ανάπτυξη και διασύνδεση διεθνιστικών ταξικών και κοινωνικών αντιστάσεων, για τη μετατροπή του κάθε εθνικού/κρατικού πολέμου σε πόλεμο των εκμεταλλευόμενων ενάντια στους εκμεταλλευτές τους.

Ενάντια στις διακρίσεις και τις ανισότητες. Ο αγώνας ενάντια σε κάθε διαχωρισμό που παράγει σχέσεις εξουσίας και εκμετάλλευσης (π.χ. εθνικό, θρησκευτικό, φυλετικό, έμφυλο) είναι άρρηκτα συνδεδεμένος με τον

αγώνα μας ενάντια στο κράτος και τον καπιταλισμό. Αγωνιζόμαστε για την αλλαγή των κοινωνικών σχέσεων και συνειδήσεων, καθώς και ενάντια στην αναπαραγωγή των κυρίαρχων προτύπων στο κοινωνικό πεδίο.

Ενάντια στον ρεφορμισμό. Ανταγωνιζόμαστε κάθε ρεφορμιστική αντίληψη και απορρίπτουμε κάθε ρεφορμιστικό πρόγραμμα εναλλακτικής διαχείρισης του υπάρχοντος συστήματος εκμετάλλευσης και καταπίεσης. Τέτοιες αντιλήψεις που προωθούν την ταξική συνεργασία και την κοινωνική ειρήνη, και δεν θίγουν τον πυρήνα του κοινωνικού προβλήματος, δηλαδή την εξουσιαστική και εκμεταλλευτική φύση του επιβαλλόμενου τρόπου οργάνωσης της κοινωνίας, καλλιεργούν αυταπάτες για τον εξανθρωπισμό του υπάρχοντος. Λειτουργούν αποπροσανατολιστικά και ανασταλτικά στην ανάπτυξη χειραφετημένων και επαναστατικών αγώνων στην κοινωνική βάση που να εκφράζουν τις ανάγκες και τους πόθους των εκμεταλλευόμενων για την ατομική και κοινωνική απελευθέρωση.

3. Ποια κοινωνία θέλουμε και με βάση ποιο αξιακό πλαίσιο

Ο αγώνας μας στοχεύει στη δημιουργία μιας αταξικής ακρατικής κοινωνίας, οριζόντια οργανωμένης και αυτοδιευθυνόμενης. Επιδιώκουμε την κοινοκτημοσύνη των μέσων παραγωγής και των παραγόμενων αγαθών. Η κοινωνία που προτάσσουμε βασίζεται στις αρχές της ισότητας, της αλληλεγγύης και της ελευθερίας. Ο τρόπος που θα φτάσουμε στην κοινωνία αυτή είναι η κοινωνική επανάσταση, που θα καταργήσει όχι μόνο την εκμετάλλευση και την καταπίεση ανθρώπου από άνθρωπο αλλά θα βάλει επίσης τέλος στη λεηλασία της φύσης και θα επιτρέψει σε όλους και σε όλες μας την ελεύθερη πρόσβαση στα κοινωνικά αγαθά, με στόχο την ολόπλευρη ανάπτυξη του ανθρώπου. Ο όρος που

μπορεί να εκφράσει το πρόταγμα που έχουμε γι' αυτό τον τρόπο οργάνωσης της κοινωνίας, αλλά και τον τρόπο με τον οποίο επιλέγουμε να κινηθούμε προς αυτή την κατεύθυνση, είναι ο αναρχικός κομμουνισμός. Πιο συγκεκριμένα, με τον όρο αυτό εννοούμε μια κοινωνία που θα λειτουργεί σε καθεστώς γενικευμένης αυτοδιεύθυνσης. Ο καθένας θα μπορεί να έχει αυτά που χρειάζεται, προσφέροντας μέσα στην κοινότητα αυτά που μπορεί. Μπορεί να υπάρξει πραγματική ατομική ελευθερία για όλους, όταν υπάρχει κοινωνική και πολιτική ισότητα, και μπορεί να υπάρξει αυτή η ισότητα, όταν υπάρχει κοινωνική και ατομική ελευθερία.

1.Εκμετάλλευση της εργασίας, ταξικοί αγώνες

Η εκμετάλλευση και καταπίεση ανθρώπου από άνθρωπο, η εκμετάλλευση της εργασιακής δύναμης και η ιεραρχία είναι θεμελιώδη χαρακτηριστικά του καπιταλισμού.

Η αντίθεση κεφαλαίου-εργασίας αποτελεί για εμάς θεμελιώδη σχέση εξουσίας και εκμετάλλευσης. Βασικό στοιχείο της αναπαραγωγής του καπιταλισμού είναι ο εκβιασμός της μισθωτής εργασίας, η επιβολή και διαιώνιση των σχέσεων κυριαρχίας.

Οι κρίσεις αποτελούν δομικό στοιχείο του καπιταλισμού παγκόσμια. Σε συνθήκες κρίσης, η επίθεση του κράτους και του κεφαλαίου βαθιάνει τους όρους επιβολής και εκμετάλλευσης.

Απέναντι στον γραφειοκρατικό, κομματικά ελεγχόμενο και από τα πάνω οργανωμένο συνδικαλισμό, που αποτελεί βασικό θιασώτη της ταξικής συνεργασίας και της «κοινωνικής ειρήνης», αντιτάσσουμε την οργάνωση των καταπιεσμένων σε σωματεία βάσης και ταξικές πρωτοβουλίες.

Από την πλευρά μας, αγωνιζόμαστε για τη διασύνδεση όλων των επιμέρους αγώνων σε μια κοινή κατεύθυνση που θα αναγνωρίζει ως βασικούς υπεύθυνους για τις κοινωνικές ανισότητες το κράτος και το κεφάλαιο και θα θέτει τους όρους για την ανατροπή τους. Η διαμόρφωση ταξικής συνείδησης και η απόφαση για οργάνωση και δράση των εκμεταλλευόμενων για τα συμφέροντά τους ενάντια στους εκμεταλλευτές είναι καθοριστικός παράγοντας για τη δημιουργία ενός επαναστατικού

κινήματος.

Ως εκμεταλλεζόμενοι οφείλουμε να παλέψουμε αυτόνομα για την απελευθέρωσή μας δημιουργώντας τις δικές μας δομές αγώνα, να συντονιστούμε πανελλαδικά και διεθνώς δίνοντας ακηδεμόνευτους αγώνες με στόχο την απαλλοτρίωση και κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής. Επιλέγουμε να συμμετέχουμε ενεργά ως αναρχικοί στους ταξικούς αγώνες, με στόχο την ανάπτυξη ενός μαζικού, οριζόντια οργανωμένου, χειραφετημένου ταξικού κινήματος, το οποίο θα αγωνιστεί για τη γενική κοινωνική αυτοδιεύθυνση μέσω της κοινωνικής επανάστασης

2. Κοινωνικοί αγώνες

Οι κοινωνικοί αγώνες αναδύονται μέσα από τις ανάγκες των καταπιεσμένων που βάλλονται από την κυριαρχία του κράτους, του κεφαλαίου και όλων των εξουσιαστικών σχέσεων που αυτά επιβάλλουν στο κοινωνικό πεδίο. Τέτοιοι αγώνες αναπτύσσονται διαρκώς μέσα στον εξουσιαστικό κόσμο, ιδιαίτερα σε συνθήκες γενικευμένης κρίσης του συστήματος. Στο βαθμό που αναπτύσσονται από τα κάτω και ανταγωνιστικά προς το υπάρχον αποτελούν αναχώματα στους σχεδιασμούς του κράτους και του κεφαλαίου, επιχειρώντας την ανατροπή αυτών των σχεδιασμών σε συγκεκριμένα σημεία τους.

Ως αναρχικοί και ως κομμάτι των εκμεταλλεζομένων τμημάτων της κοινωνίας, οφείλουμε να συμμετέχουμε και να παρεμβαίνουμε συνεχώς και ενεργά στους κοινωνικούς αγώνες που είναι ανταγωνιστικοί προς τους σχεδιασμούς της κυριαρχίας. Να αλληλεπιδρούμε με τα κοινωνικά και ταξικά εγχειρήματα, τόσο στους εργασιακούς όσο και σε ευρύτερους κοινωνικούς χώρους, λειτουργώντας προωθητικά για την ανάπτυξη αδιαμεσολάβητων, αντιεραρχικών και αντιθεσμικών αγώνων. Συμμετέ-

χουμε σε αυτούς με στόχο τη διαρκή ριζοσπαστικοποίηση του περιεχομένου τους, των διαδικασιών που τους πλαισιώνουν και των μέσων αγώνα που επιλέγονται.

Η διασύνδεση των κοινωνικών αγώνων συμβάλλει στην ανάπτυξη σχέσεων αλληλεγγύης μεταξύ των αγωνιζόμενων, στη μεγιστοποίηση των αποτελεσμάτων της δράσης των καταπιεσμένων και στην απόκτηση συνολικής θεώρησης για τον κοινωνικό και ταξικό ανταγωνισμό.

3. Μετανάστευση – Ρατσισμός

Η εξαναγκαστική μετανάστευση σήμερα εντείνεται εξαιτίας των συγκεκριμένων συνθηκών επιβολής της κυριαρχίας του κεφαλαίου και του έθνους-κράτους σε παγκόσμιο επίπεδο, που προκαλούν πολέμους, κοινωνική εξαθλίωση και λεηλασία των φυσικών πόρων.

Το κράτος και το κεφάλαιο διαχειρίζονται το μεταναστευτικό ζήτημα με στόχο τον κατακερματισμό των καταπιεσμένων. Τα σύνορα αποτελούν ένα είδος στρόφιγγας μέσω της οποίας το κράτος διαχειρίζεται το εργατικό δυναμικό σύμφωνα με τις ανάγκες των κυρίαρχων, ανάλογα με τους πολιτικούς και οικονομικούς συσχετισμούς.

Για να επιτευχθεί αυτή η διαχείριση των μεταναστευτικών και προσφυγικών ροών, η μετανάστευση αντιμετωπίζεται ως συλλογική παρανομία. Η πολιτική των αναπτυγμένων κρατών για τη μετανάστευση καθορίζεται από το δίπολο καταστολή-ενσωμάτωση και κατοχυρώνει τη διάκριση σε «νόμιμους» και «παράνομους», επιβάλλοντας την άγρια καταστολή των περισσοτέρων που παραμένουν «χωρίς χαρτιά» (απελάσεις, στρατόπεδα συγκέντρωσης, γκέτο, ναρκοπέδια, φράχτες κλπ.). Η παρανομοποίηση των μεταναστών τους καθιστά φτηνό εργατικό δυνα-

μικό. Η ποινικοποίηση της μετανάστευσης είναι κομμάτι της πολυεπίπεδης καταστολής, εκμετάλλευσης και καταπίεσης των απόκληρων του εξουσιαστικού-καπιταλιστικού κόσμου. Η σχέση αλληλεγγύης με τους μετανάστες απορρέει από την αναγνώριση της κοινωνικής και ταξικής μας εγγύτητας.

Ο όρος ρατσισμός παραπέμπει κυριολεκτικά στον φυλετικό διαχωρισμό και στη θεώρηση ότι κάποια φυλή είναι ανώτερη των υπολοίπων. Ωστόσο στις μέρες μας με τον όρο “ρατσισμός” περιγράφονται ευρύτερες κοινωνικές διακρίσεις, με βάση τη φυλή, την εθνότητα, το φύλο, το χρώμα δέρματος, τη θρησκεία, τη σεξουαλική προτίμηση κ.ά. Ιστορικά ο ρατσισμός υπήρχε με διάφορες μορφές σε διάφορες ανθρώπινες κοινωνίες, ωστόσο στη σύγχρονη ιστορία είναι που αποκτά ιδεολογικό υπόβαθρο ώστε να αποτελέσει θεωρητικό πάτημα για την εκμετάλλευση, την υποδοούλωση έως και τον αφανισμό κοινωνικών ομάδων ή και λαών, εξυπηρετώντας τα συμφέροντα των κυρίαρχων. Ο ρατσισμός έχει ως σκοπό τον κατακερματισμό και την υποδοούλωση της παγκόσμιας εργατικής τάξης αλλά και ευρύτερα των καταπιεζόμενων, σπρώχνοντάς τους μεθοδικά στο αλληλοφάγωμα. Στον πόλεμο μεταξύ των από τα κάτω, οι μόνοι κερδισμένοι είναι το κράτος και τα αφεντικά.

Ως αναρχικοί είμαστε αντιρατσιστές και διεθνιστές, είμαστε εχθρικοί σε κάθε συνθήκη που προκαλεί την εξαναγκαστική μετανάστευση των ανθρώπων από τις εστίες τους. Υποστηρίζουμε την κατάργηση των συνόρων, την ελεύθερη μετακίνηση όλων των ανθρώπων και την ισότιμη συμμετοχή όλων σε κάθε πεδίο της κοινωνικής δραστηριότητας. Κατά συνέπεια, το διεθνιστικό πρόταγμά μας έρχεται σε αντίθεση με την καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση. Στεκόμαστε αλληλέγγυοι στους αγώνες των μεταναστών και των προσφύγων, προωθώντας τη σύνδεσή τους με

τους αγώνες των ντόπιων, επιχειρώντας να αναδείξουμε τα πολιτικά και ταξικά χαρακτηριστικά για την όξυνση του αγώνα και τη συνολικοποίηση των προταγμάτων του στην κατεύθυνση της πανανθρώπινης χειραφέτησης.

4. Φασισμός – Ναζισμός

Ως πολιτική έκφραση του κράτους και της αστικής τάξης, ο φασισμός και ο ναζισμός ιστορικά αποτέλεσαν την ακραία έκφραση της αντεπανάστασης. Το κοινωνικό έδαφος στο οποίο αναπτύσσεται ο φασισμός δημιουργείται από τα κυρίαρχα παραδείγματα (ο ανταγωνισμός και ο πόλεμος όλων εναντίον όλων, ο ατομικισμός, ο κοινωνικός συντηρητισμός) που παράγει ή αναπαράγει το εξουσιαστικό-εκμεταλλευτικό καπιταλιστικό σύστημα μέσω του κράτους.

Σε συνθήκες κρίσης ο φασισμός είναι πολιτική επιλογή από το κράτος και τα αφεντικά, στην κατεύθυνση της στρατιωτικοποίησης της κοινωνίας και της εργασίας. Η σχέση του κράτους και του καπιταλισμού με τα νεοναζιστικά και φασιστικά μορφώματα είναι οργανική. Λειτουργούν ως δεκανίκι/εφεδρεία σε περιόδους καπιταλιστικής ομαλότητας και αναβαθμίζονται σε περιόδους κρίσης. Ο φασισμός χρησιμοποιείται για τη συστράτευση των πιο συντηρητικών και οπισθοδρομικών κομματιών της κοινωνίας με τους μηχανισμούς του κράτους και των αφεντικών, αναπαράγοντας και χρησιμοποιώντας το ιδεολόγημα του εθνικισμού.

Η νικηφόρα έκβαση των κοινωνικών και ταξικών αγώνων περνάει μέσα και από τον αγώνα ενάντια στο φασισμό. Γι' αυτό είναι καθοριστική όχι μόνο η ανάδειξη του ρόλου του φασισμού αλλά και το διαρκές χτύπημά του. Η σύγκρουση με το φασισμό είναι κομμάτι της πάλης ενάντια στις δυνάμεις του κράτους και του κεφαλαίου. Ο αντιφασισμός για εμάς

είναι αντιεξουσιαστικός, καθώς ο αγώνας ενάντια στον φασισμό είναι κομμάτι του αγώνα ενάντια σε κάθε εξουσία. Τα αντικρατικά-αντιθεσμικά χαρακτηριστικά του αντιφασιστικού αγώνα απαντούν στις συνθήκες που τον γεννούν.

Ταυτόχρονα, ο αντιφασισμός συμβάλλει στην ανάπτυξη ενός άλλου κοινωνικού παραδείγματος που υπερασπίζεται την οικονομική και πολιτική ισότητα και την κοινωνική δικαιοσύνη χωρίς αποκλεισμούς και εξαιρέσεις στη βάση του φύλου, της φυλής, της θρησκείας και της εθνότητας. Ο αντιφασισμός είναι παράλληλα ταξικός, καθώς υπερασπίζεται τα ειδικά συμφέροντα των καταπιεσμένων και εκμεταλλεζόμενων που προκύπτουν από την ταξική ανισότητα. Οποιαδήποτε άλλη πολιτική προσέγγιση που εξαντλείται σε «δημοκρατικές» νόρμες μεταφέρει το ζήτημα σε αστικά πλαίσια όπου ρεφορμιστικές δυνάμεις αναλαμβάνουν την ηγεμονία ενός αντιφασιστικού «αγώνα» που δεν είναι ταυτόχρονα και αντικαπιταλιστικός. Το ιδεολογικό και πολιτικό πλαίσιο του αντιφασιστικού αγώνα για εμάς θα πρέπει να θίγει ολόκληρη τη φιλοσοφική αφήγηση του ίδιου του φασισμού αλλά και της μήτρας που τον γεννά, του κράτους και του καπιταλισμού. Τέλος, ο αντιφασισμός οφείλει να είναι μαχητικός και να διαμορφώνει δομές αυτοπροστασίας του κοινωνικού κινήματος και των καταπιεσμένων, λαμβάνοντας όλα τα απαραίτητα μέτρα για να αναχαιτιστεί ο φασισμός μέχρι το καθοριστικό τσάκισμα και την εξάλειψή του.

5. Πατριαρχία - Έμφυλες διακρίσεις

Η πατριαρχία προϋπήρχε του καπιταλισμού, αξιοποιήθηκε για την εδραίωσή του και σήμερα συναρθρώνεται με την κρατική και καπιταλιστική οργάνωση της κοινωνίας.

Με την ανάδυση του καπιταλισμού ο θεσμός της πατριαρχίας απέκτησε

νέα χαρακτηριστικά, προκειμένου να εξυπηρετήσει τις νέες επιβαλλόμενες κοινωνικές, οικονομικές και πολιτικές σχέσεις.

Στον καπιταλισμό, οι έμφυλες διακρίσεις δεν οφείλονται μόνο σε οικονομικά αίτια. Αποτελούν απόρροια και άλλων παραγόντων (πολιτισμικών, θρησκευτικών, ηθικών, ιδεολογικών).

Οι έμφυλες διακρίσεις αναπαράγονται και ριζώνουν στο σύνολο της κοινωνίας ως σχέσεις εξουσίας και συμβάλλουν στον κατακερματισμό των αντιστάσεων. Για να είναι πραγματικά κοινός ο αγώνας για την κοινωνική απελευθέρωση θα πρέπει να επικεντρώνεται παράλληλα και στην κατάργηση των συγκεκριμένων εξουσιαστικών σχέσεων στο εσωτερικό των από τα κάτω. Ο αγώνας ενάντια στην πατριαρχία, την έμφυλη καταπίεση, το σεξισμό και την ομοφοβία είναι κομμάτι του αγώνα για την ανατροπή του κράτους και του κεφαλαίου και την ατομική και κοινωνική απελευθέρωση.

6. Κοινωνικές διακρίσεις

Η αναπαραγωγή των κοινωνικών διακρίσεων σήμερα είναι προϊόν του κρατικού και καπιταλιστικού συστήματος και των ταξικών αντιθέσεων. Κάθε εξουσιαστικό σύστημα που προηγήθηκε του καπιταλισμού παρήγαγε τις δικές του κοινωνικές διακρίσεις και κοινωνικά στερεότυπα, που καλλιεργούνται συστηματικά ακόμη και σήμερα σε βάρος συγκεκριμένων ομάδων με τη συνακόλουθη αποστέρηση ελευθεριών/δυνατοτήτων τους, είτε αυτή λαμβάνει επίσημη θεσμοθετημένη μορφή με κρατική ρύθμιση είτε παραμένει σε ένα επίπεδο άτυπο/υπόρητο.

Η οργάνωση της κοινωνικής ζωής από το κράτος και το κεφάλαιο είναι σχεδιασμένη έτσι ώστε ένα κομμάτι της κοινωνίας να αποκλείεται, ανά-

λογα με τα οικονομικά, πολιτισμικά, θρησκευτικά, έμφυλα, σεξουαλικά, σωματικά ή κοινωνικά πρότυπα που προωθούνται από την κυριαρχία.

Αποτέλεσμα των παραπάνω –παραγόμενων από το ίδιο το σύστημα– διακρίσεων είναι η γέννηση του κοινωνικού αποκλεισμού ατόμων και ομάδων που, εξαιτίας των κοινωνικών συνθηκών, αδυνατούν να ενσωματωθούν στον επιβεβλημένο τρόπο ζωής (τοξικοεξαρτημένοι, ομοφυλόφιλοι, μετανάστες, άστεγοι, οροθετικές-οί, ψυχικά ασθενείς, μη παραγωγικοί-άνεργοι κτλ.), με άμεσο απότοκο την κοινωνική τους περιθωριοποίηση. Η περιθωριοποίηση αυτή εξυπηρετεί τις στοχεύσεις της κυριαρχίας περί δαιμονοποίησης και καταστολής ορισμένων κοινωνικών κομματιών, αποσκοπώντας μεταξύ άλλων να πειθαρχήσουν τα υπόλοιπα.

Στη σημερινή κοινωνία η βασική αντίθεση που αναγνωρίζουμε είναι μεταξύ κεφαλαίου-εργασίας, εξουσιαστών και εξουσιαζόμενων. Απαραίτητη προϋπόθεση για την επίλυση των επιμέρους αντιθέσεων που διαμορφώνει ο καπιταλισμός ως κοινωνική σχέση αποτελεί η άρση της εκμετάλλευσης των δυνάμεων της Εργασίας από τις δυνάμεις του Κεφαλαίου. Η ανατροπή όμως αυτή δεν είναι ικανή από μόνη της για να αποδομήσει το σύνολο των εξουσιαστικών σχέσεων που έχουν διαμορφωθεί και αναπαραχθεί στη βάση της κοινωνίας. Στην κοινωνία που οραματιζόμαστε ως αναρχικοί δεν έχουν θέση οι διακρίσεις και τα στερεότυπα. Η προώθηση των ενδοταξικών διαχωρισμών έχει ως στόχο τον αλληλοσπαραγμό, τον αποπροσανατολισμό και την εκτόνωση της κοινωνικής οργής που γεννά η επίθεση των εξουσιαστών. Η ταξική ενότητα, άρα και ταξική ισχύς, θα είναι μονίμως ανεπαρκής, όσο αφήνουμε τις διακρίσεις να μας διασπών.

Συμμετέχουμε έμπρακτα στους αδιαμεσολάβητους κοινωνικούς αγώνες που διεξάγονται για την εξάλειψη αυτών των διακρίσεων, καθώς θεωρούμε πως αποτελούν κομμάτι του συνολικότερου αγώνα για κοινωνική χειραφέτηση, επιδιώκοντας τη συγκρότηση μιας κοινωνίας ισότιμης συνύπαρξης του διαφορετικού. Η εξάλειψη των κοινωνικών διακρίσεων καθίσταται αναγκαία συνθήκη και ένα από τα περιεχόμενα του αγώνα μας.

7. Παιδεία

Η παιδεία ως ένα σύνολο γνώσεων, πρακτικών και νοοτροπιών, αντανακλά το κοινωνικό περιβάλλον εντός του οποίου αναπτύσσεται. Είναι ένα ακόμη πεδίο έκφρασης των κοινωνικών και ταξικών αντιθέσεων, της σύγκρουσης ανάμεσα στην επιχείρηση αποικιοποίησης της κοινωνίας από το κράτος και το κεφάλαιο από τη μία και των χειραφετητικών αγώνων των καταπιεσμένων από την άλλη. Είναι το αμύσημο ιστορικό προϊόν της διαρκούς πάλης, ιδεολογικής και υλικής ανάμεσα στους καταπιεστές και τους καταπιεσμένους. Οι αντιλήψεις για κάθε πτυχή της κοινωνικής ζωής διαμορφώνονται μέσα από αυτήν, στους κατ' εξοχήν χώρους της εκπαίδευσης αλλά και σε κάθε κοινωνικό πεδίο.

Το εκπαιδευτικό σύστημα είναι η προσπάθεια από την πλευρά του κράτους και τον καπιταλισμό, να μονοπωλήσουν την συλλογική ανθρώπινη γνώση, να διαστρέψουν την κοινωνική ανάγκη για την οικειοποίησή της, επιβάλλοντας ένα ιεραρχικό μοντέλο εκπαίδευσης και διαρκείς αποκλεισμούς. Σκοπός του κρατικού και καπιταλιστικού συστήματος είναι η αναπαραγωγή της ιδεολογικής του κυριαρχίας και η παραγωγή εξατομικευμένων, πειθήνιων και εργατικών υπηκόων. Καθώς τα εκπαιδευτικά ιδρύματα αποτελούν δημόσια κοινωνικά πεδία, η επιχείρηση αυτή συναντά τα όριά της απέναντι στις κοινότητες (μαθησιακές-φοι-

τητικές-εργαζόμενων στον χώρο της παιδείας) που συγκροτούνται εδώ και δεκαετίες χάρις σε αγώνες που αλληλεπιδρούν, τροφοδοτούν και τροφοδοτούνται από τις κοινωνικές και ταξικές διεκδικήσεις και ανάγκες.

Οι αλληπάλληλες προσπάθειες αναδιάρθρωσης του εκπαιδευτικού συστήματος είναι η προσπάθεια για να κερδηθεί από την κυριαρχία το έδαφος που έχασε χάρις σε αυτούς τους αγώνες. Είναι μέρος της συνολικής κίνησης του κράτους και του καπιταλισμού για την εμφάνιση του ελέγχου και την όξυνση της εκμετάλλευσης. Η εντατικοποίηση των μαθημάτων, η χειροτέρευση των όρων εργασίας για τους δασκάλους και τους καθηγητές, η επιβολή διδάκτρων σε σειρά πανεπιστημιακών προγραμμάτων, η υποχρέωση μαθητών λυκείου σε άμισθη εργασία μέσω της πρακτικής τους, η διαρκής ιδεολογική επίθεση στο άσυλο, αποτελούν σημεία της επίθεσης που επιχειρούν στους εκπαιδευτικούς χώρους. Μίας επίθεσης με ένταση αντίστοιχη αυτής που εξαπολύουν συνολικά, στην κοινωνία και στη φύση.

Ως αναρχικοί επιλέγουμε να στηρίζουμε και να συμμετέχουμε στους αγώνες που ξεσπούν σήμερα ενάντια στην «αναδιάρθρωση της εκπαίδευσης», ενάντια στη μετατροπή των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων σε φυλακές και εργοστάσια παραγωγής άβουλων ανθρώπων ως γρανάζια στην καπιταλιστική μηχανή της εκμετάλλευσης. Στεκόμαστε ενάντιοι σε κάθε ταξικό ή ρατσιστικό αποκλεισμό και διεκδικούμε την δυνατότητα όλων για πρόσβαση σε ένα ενιαίο σχολείο. Επιδιώκουμε να γίνουν τα σχολεία και οι σχολές κυψέλες αντίστασης, με το δυνάμωμα και τη ριζοσπαστικοποίηση των υπαρκτών αγώνων στους χώρους της εκπαίδευσης και στη σύνδεσή τους με το ευρύτερο κοινωνικό και ταξικό κίνημα στην κατεύθυνση της συνολικής ανατροπής του κόσμου και των

κυρίαρχων.

Απέναντι στο μοντέλο οργάνωσης της εκπαίδευσης από την κυριαρχία, παλεύουμε για την ελευθεριακή παιδεία σε μία ελευθεριακή κοινωνία όπου οι μορφές, οι μέθοδοι και τα περιεχόμενα της εκπαίδευσης διαμορφώνονται από την ίδια την κοινωνία και για την εξυπηρέτηση των δικών της αναγκών. Μία παιδεία από όλους για όλους, όπου αντί για την εξατομικευμένη επίδοση και την ακρωτηριασμένη εξειδικευμένη γνώση, θα προωθείται η συλλογική πολύπλευρη μάθηση, με σκοπό την ελεύθερη ανάπτυξη των ατομικών δυνατοτήτων και κλίσεων.

Βασικός στόχος της ελευθεριακής παιδείας, είναι να προωθήσει την συγκρότηση ολοκληρωμένων προσωπικοτήτων, ανθρώπων που θα μοιράζονται και θα εξελίσσονται μέσα στην κοινότητα και για την κοινότητα, το μόνο περιβάλλον όπου μπορούν να αναπτυχθούν πλήρως οι δυνατότητες και η προσωπικότητα του κάθε ατόμου. Ξεχωριστοί και διαφορετικοί σαν ψηφίδες που η κάθε μία είναι μοναδική και απαραίτητη για να δημιουργηθεί μία κοινή και συλλογική αναπαράσταση: κάθε άτομο εκπαιδεύεται ώστε να προσφέρει στο σύνολο, χωρίς να εκμηδενίζεται από αυτό.

8. Φυσικός κόσμος

Η υπεράσπιση του φυσικού κόσμου και η οργάνωση της ζωής σε αρμονία με αυτόν, όπως και η υπεράσπιση του δημόσιου – ελεύθερου χώρου είναι θεμελιώδεις παράγοντες για την εξέλιξη της κοινωνίας στην κατεύθυνση της ελευθερίας, της αυτονομίας, της συλλογικοποίησης και της δημιουργικότητας. Αποτελούν βασικά ζητήματα του αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση και βασικά σημεία αντιπαράθεσης με τα συμφέροντα και τις στοχεύσεις του κράτους και του κεφαλαίου.

Πιστεύουμε στην αυταξία του φυσικού κόσμου. Κάθε ανθρώπινη παρέμβαση σε αυτόν πρέπει να έχει ως κριτήριο αποκλειστικά την εξυπηρέτηση των βασικών κοινωνικών αναγκών και να κρίνεται από τις συλλογικές, οριζόντιες διαδικασίες οργάνωσης της κοινωνίας. Να εντάσσεται σε ένα πλαίσιο σεβασμού και προάσπισης όλων των στοιχείων που τον συνθέτουν τόσο σε τοπικό όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο και να λαμβάνει υπόψη κάθε φορά τις επιπτώσεις που προκαλεί στην ισορροπία και τη βιωσιμότητά του.

Είμαστε εχθρικοί προς κάθε κρατική – καπιταλιστική επέμβαση στο φυσικό κόσμο. Δηλαδή σε κάθε επέμβαση που αποσκοπεί στην κερδοσκοπική εκμετάλλευσή του, λεηλατώντας και καταστρέφοντάς τον. Ακόμα και όταν αυτή η επέμβαση εμφανίζεται ως εναλλακτική, «πράσινη», αειφόρος κ.λ.π., εξυπηρετεί την ίδια κερδοσκοπική αντίληψη για τον φυσικό κόσμο, την επέκταση του ελέγχου και της εκμετάλλευσης του σε νέα πεδία, την ανανέωση του ιδεολογικού πλαισίου της καπιταλιστικής ανάπτυξης και την διαιώνιση του συστήματος κυριαρχίας του κράτους και του κεφαλαίου πάνω στη φύση και των άνθρωπο.

Είμαστε εχθρικοί, στη γιγαντιαία επέμβαση της επιστήμης στο ίδιο το θεμέλιο της ζωής δηλαδή την φυσική εξέλιξη των ειδών, μέσω της τεχνητής τροποποίησης του γονιδιώματος (DNA) για την δημιουργία νέων φυτικών και ζωικών ειδών ως «βελτιωμένων» εμπορικών προϊόντων και για τον απόλυτο έλεγχο της εξουσίας στην βιολογία, την παραγωγή και την εξέλιξη της ζωής.

Είμαστε επίσης εχθρικοί στην αναμόρφωση των αστικών τοπίων μέσω των «αναπλάσεων», οι οποίες είναι προσανατολισμένες στην ολοκλη-

ρωτική κατοχή, εκμετάλλευση και επιτήρηση κάθε πτυχής του χώρου και του χρόνου και αποτελούν μέρος της επίθεσης του κράτους και των αφεντικών για την επιβολή ενός ασφυκτικότερου κοινωνικού μοντέλου: Η αρχιτεκτονική του ελέγχου, οι αποστειρωμένοι από κάθε στοιχείο αυθορμητισμού χώροι, οι νεκρές ζώνες κατανάλωσης, οι όγκοι τσιμέντου, οι κάμερες παρακολούθησης, τα κάγκελα και η αστυνόμευση, προωθούν τη συντριβή κάθε δυνατότητας συλλογικής δραστηριότητας και αντίστασης, και υπαγορεύουν κοινωνικές σχέσεις δομημένες πάνω στο εμπόρευμα, την αποξένωση και την αλλοτρίωση.

Είμαστε βαθειά κριτικοί και απορριπτικοί απέναντι στον τεχνοκρατικό και κομφορμιστικό τρόπο ζωής που προωθεί το καπιταλιστικό σύστημα σε μαζική κλίμακα στον ανεπτυγμένο δυτικό κόσμο, η εξυπηρέτηση του οποίου απαιτεί την αρπαγή και εξάντληση των φυσικών πόρων σε βάρος τόσο της φύσης σε παγκόσμιο επίπεδο όσο και των κοινωνιών της καπιταλιστικής περιφέρειας.

Θεωρούμε οριακή την συνθήκη, που έχει διαμορφώσει η κρατική – καπιταλιστική επέμβαση στο φυσικό κόσμο για τη βιωσιμότητα του πλανήτη, όπως άλλωστε ομολογείται από τους θεσμικούς φορείς του συστήματος που κάνουν λόγο για ανεπίστρεπτες κλιματικές αλλαγές και περιβαλλοντική κρίση και αναγνωρίζουμε την σημασία της συμβολής του αναρχικού λόγου στην αξιακή αναθεώρηση της σχέσης ανθρώπου – φύσης.

Σήμερα, οι αγώνες υπεράσπισης του φυσικού κόσμου και του δημόσιου χώρου που ξεσπούν σε σημεία όπου σχεδιάζεται η λεηλασία και καταστροφή τους και πλήττεται η δυνατότητα αξιοπρεπούς διαβίωσης των τοπικών κοινοτήτων, βρίσκονται συχνά εγκλωβισμένοι στα όρια του τοπικού, της θεσμικής διαμαρτυρίας, του νομικού πλαισίου, της αντιπρο-

σώπευσης, της διαμεσολάβησης και της ανάθεσης. Ωστόσο σε πολλές περιπτώσεις συσπειρώνουν την πλειοψηφία των κατοίκων των περιοχών που πλήττονται, ενώ αρκετές φορές προχωρούν πέραν του θεσμικού πλαισίου διαμαρτυρίας αμφισβητώντας τους κρατικούς και δημοτικούς παράγοντες και φορείς. Την τελευταία μόνο περίοδο είχαμε την ανάπτυξη αρκετών αγώνων που σε στιγμές τους, πήραν πολύ μαζικά και ριζοσπαστικά χαρακτηριστικά τόσο στο επίπεδο της κοινωνικής αυτοοργάνωσης όσο κυρίως στο επίπεδο της μαχητικότητας απέναντι στους κατασταλτικούς μηχανισμούς, καταφέροντας μάλιστα σε μερικές περιπτώσεις να ανατρέψουν προσωρινά τους σχεδιασμούς μεγάλων ή μικρότερων καταστροφικών έργων.

Παρέμβαση των αναρχικών:

Έγκαιρη πολιτική παρέμβαση στα σημεία όπου επιχειρούνται οι σχεδιασμοί της εξουσίας, γνωριμία με τις περιοχές αυτές και το φυσικό τους περιβάλλον, εξοικείωση με τον φυσικό κόσμο και τη ζωή σε αυτόν.

Αγωνιστική σύνδεση με την τοπική κοινωνία που αντιστέκεται, λαμβάνοντας υπόψη τα ιδιαίτερα κοινωνικά, πολιτικά, πολιτισμικά και οργανωτικά χαρακτηριστικά που την συνέχουν.

Συμμετοχή στους τοπικούς αγώνες και στις ανοιχτές διαδικασίες τους, με διακριτή παρουσία και υπεράσπιση του οριζόντιου, αντιθεσμικού και ριζοσπαστικού χαρακτήρα τους.

Κατάδειξη των αιτιών και των υπευθύνων των καταστροφικών επεμβάσεων στο φυσικό κόσμο και το δημόσιο χώρο, καθώς και της ταξικότητας των συνεπειών τους.

Συγκρότηση ειδικού λόγου πάνω σε συγκεκριμένα μέτωπα αγώνα. Σύν-

δεση του ειδικού αγώνα με τους ευρύτερους αγώνες υπεράσπισης του φυσικού κόσμου και του δημόσιου χώρου, καθώς και τον συνολικότερο αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση και τη σχέση ανθρώπου - φύσης.

Κριτική στον εναλλακτισμό και τον ελιτισμό, που αναπτύσσεται από ρεφορμιστικές και αντικοινωνικές θέσεις αγώνα.

Επεξεργασία νέων μονοπατιών παρέμβασης και δράσης σε πλήθος φυσικών τόπων, που βρίσκονται μακριά από τους χώρους του ανθρώπου και παραμένουν ανυπεράσπιστοι μπροστά στην καπιταλιστική επέλαση.

9. Εξαθλίωση - Κοινωνικός κανιβαλισμός

Η εξαθλίωση αποτελεί την πολυεπίπεδη (οικονομική, αξιακή, πολιτιστική, περιβαλλοντική) υποτίμηση της ζωής και της αξιοπρέπειας των καταπιεσμένων. Η διαρκής όξυνση των συνθηκών εξαθλίωσης είναι αποτέλεσμα της βίαιης αναδιάρθρωσης του κρατικού και καπιταλιστικού τρόπου οργάνωσης της κοινωνίας. Οι κοινωνικοί αποκλεισμοί, η εντατικοποίηση της εκμετάλλευσης στους χώρους δουλειάς, η μαζική ανεργία, η φτώχεια, η απόγνωση και η ανέχεια για όλο και πλατύτερα κοινωνικά κομμάτια, η επίσημη κατάρρευση των «προνοιακών» κρατικών δομών και η εμπορευματοποίησή τους περιθωριοποιούν τεράστια πληθυσμιακά κομμάτια ως «μη παραγωγικά» και εκβιάζουν την υποταγή ολόκληρης της κοινωνίας.

Η κοινωνική δυσaráεσκεια που γεννά η άγρια επίθεση κράτους και καπιταλισμού επιχειρείται να αντιμετωπιστεί τόσο με την εντατικοποίηση και την αναβάθμιση της καταστολής όσο και με την καλλιέργεια του κοινωνικού εκφασισμού, με την προώθηση δηλαδή ιδεολογημάτων που

ανάγουν σε κυρίαρχες συνθήκες ζωής την επιβίωση με κάθε μέσο, την εξατομίκευση και τον ανταγωνισμό.

Απόρροια της διάλυσης του κοινωνικού ιστού, της έλλειψης ταξικής συνείδησης και κουλτούρας συλλογικής επίλυσης των προβλημάτων που προκύπτουν από τον πόλεμο κράτους και αφεντικών απέναντι σε κάθε έννοια κοινού και συλλογικού, είναι το αλληλοφάγωμα των φτωχών, των εκμεταλλεόμενων, των αποκλεισμένων. Η ανακυκλούμενη δηλαδή βία ανάμεσα στα πληβειακά στρώματα της κοινωνίας, την οποία ορίζουμε ως κοινωνικό κανιβαλισμό. Μια συνθήκη επιθυμητή και προωθούμενη από τους κυρίαρχους, αφού αποπροσανατολίζει και χειραγωγεί την οργή των από τα κάτω προς τους πραγματικά υπεύθυνους για την αθλιότητα αυτού του κόσμου και τη διοχετεύει σε έναν αδιάκοπο πόλεμο όλων εναντίον όλων εντός της τάξης των εκμεταλλεόμενων.

Από την πλευρά μας ως αναρχικοί παρεμβαίνουμε και αγωνιζόμαστε στην κατεύθυνση:

- Της κατάδειξης των πραγματικών υπαίτιων για την εκμετάλλευση, την καταπίεση και τη συνολική λεηλασία της ζωής μας, που δεν είναι άλλος από τον επιβαλλόμενο τρόπο οργάνωσης της κοινωνίας από το κράτος και το κεφάλαιο.
- Της ανάδειξης της συλλογικοποίησης και της αλληλεγγύης απέναντι στον κατακερματισμό, τους πλαστούς διαχωρισμούς και το φόβο που αναπαράγει η εξουσία, καθώς και των οργανωμένων από τα κάτω κοινών αγώνων ντόπιων και μεταναστών απέναντι στην εκμετάλλευση, τη φτώχεια, την καταστολή, τους φασίστες και τις μαφίες.
- Της κινηματικής σύνδεσης μεταξύ των καταπιεσμένων και εκμεταλλεόμενων με βάση τους συλλογικούς αγώνες που εκκινούν από τις κοινές ανάγκες και τα κοινά συμφέροντά τους.

- Της στήριξης και εξάπλωσης αυτοοργανωμένων κοινωνικών δομών αλληλεγγύης ως κομμάτια του αγώνα των από τα κάτω, χωρίς αυταπάτες νησίδων ελευθερίας μέσα στον κόσμο του κράτους και του καπιταλισμού.
- Της ισχυροποίησης ενός αντίπαλου δέους στην ηγεμονία του θεσμικά προστατευμένου λαϊκιστικού φιλανθρωπικού παραδείγματος.
- Της διαρκούς προσπάθειας για ριζοσπαστικοποίηση των συνειδήσεων.
- Της πάλης για μια αυτοδιευθυνόμενη αταξική κοινωνία ισότητας, αλληλεγγύης, ελευθερίας.

10. Κουλτούρα - Πολιτισμός

Η κουλτούρα είναι οι αξίες, οι πρακτικές, οι ιδέες και οι ιδεολογίες μιας κοινωνίας, είναι αναπόσπαστο κομμάτι της συγκρότησης, της δομής και της διάρθρωσης τη κοινωνική ζωής. Το κράτος επιχειρεί διαρκώς την υφαρπαγή των αυθόρμητων κοινωνικών εκφράσεων. Η αγορά και οι κάθε είδους θεσμικές μεσολαβήσεις απλώνουν τα δίχτυα τους σε όλο το κοινωνικό πεδίο. Κάθε κυρίαρχο εξουσιαστικό πολιτικό και οικονομικό σύστημα ιστορικά προήγαγε τον δικό του πολιτισμό, τον δικό του αξιακό και ηθικό κώδικα, για να διαιωνίσει την επιβολή του. Αντιπαραβάλλουμε την ελευθεριακή κουλτούρα και τον πολιτισμό ενάντια στην κυριαρχία. Μια κουλτούρα που αντιτίθεται σε κάθε εξουσιαστική λογική. Την ελευθεριακή κουλτούρα που σημαίνει αλληλεγγύη, συντροφικότητα, απουσία ειδικών, συλλογικοποίηση και αυτοοργάνωση της καλλιτεχνικής έκφρασης. Επιδιώκουμε την απελευθέρωση της πολιτιστικής δραστηριότητας από τον κρατικό/καπιταλιστικό ζυγό.

Είμαστε ενάντια στη μονόδρομη σχέση πομπού και δέκτη στις τέχνες και τα γράμματα. Για το τι συνιστά και τι όχι η κυρίαρχη κουλτούρα χρησιμοποιούμε ως κριτήρια το από ποιους παράγεται ο πολιτισμός,

σε ποιον απευθύνεται, γιατί και με ποιο στόχο. Είμαστε ενάντια στην κυρίαρχη κουλτούρα που γίνεται μέσο για τον έλεγχο της ανθρώπινης συνείδησης από την εξουσία και βαλβίδα εκτόνωσης για την ανοχή της πραγματικότητας και της καταπίεσης, μέσω προβολής τυποποιημένων αισθητικών προτύπων. Μια ελεύθερη κοινωνία, όπως αυτή που οραματιζόμαστε, χρειάζεται να διασφαλίζει την κάλυψη των πνευματικών αναγκών ανοιχτά και ισότιμα από όλους και προς όλους. Να ενθαρρύνει την καλλιέργεια των ιδιαίτερων κλίσεων και επιθυμιών του κάθε μέλους της, να εμπνέεται και να τροφοδοτείται πνευματικά και πρακτικά από αυτές και να προωθεί την αλληλεγγύη, τη συλλογική κουλτούρα και την κοινωνικοποίηση.

Προτάσσουμε τη συλλογική και ατομική αυτοοργανωμένη, αντιεμπορευματική δράση, θεωρώντας ότι μπορεί να συμβάλει στην ανάπτυξη της ταξικής κι επαναστατικής συνείδησης. Υποστηρίζουμε τις ήδη υπάρχουσες αυτοοργανωμένες πολιτιστικές υποδομές και συνεισφέρουμε στη δημιουργία νέων, που να προωθούν την ατομική και κοινωνική απελευθέρωση.

11. Ζητήματα καταστολής, φυλακές, εγκλεισμός, αλληλεγγύη σε φυλακισμένους αγωνιστές

α. Καταστολή

Οι μηχανισμοί καταστολής αποτελούν βασικό πυλώνα της εξουσίας του κράτους και του κεφαλαίου και σε συνδυασμό με τους μηχανισμούς παραγωγής συναίνεσης (ΜΜΕ, θεσμοί, κόμματα) αποσκοπούν στην κοινωνική πειθάρχηση. Οι κατασταλτικοί μηχανισμοί επιτίθενται στους αντιστεκόμενους με στόχο τη συντριβή τους και την τρομοκράτηση όλης της κοινωνίας, ώστε να κυριαρχήσει ο φόβος και η υποταγή.

Σε ένα περιβάλλον ευρείας κοινωνικής απονομιμοποίησης του καθεστώτος, η οποία εντείνεται εξαιτίας της συνολικής καπιταλιστικής κρίσης, η κρατική καταστολή αναβαθμίζεται, προωθώντας την επιβολή ενός διαρκούς καθεστώτος έκτακτης ανάγκης. Πρόκειται για μια διαδικασία που στοχεύει στο να προχωρήσει ανεμπόδιστα η συνολική αναδιάρθρωση του συστήματος εξουσίας και ο μετασχηματισμός της κοινωνίας. Σημαντικό ρόλο στις κατασταλτικές στρατηγικές έχει η ιδεολογική επίθεση για την παραγωγή συναίνεσης στην κρατική καταστολή, ώστε αυτή να εμφανιστεί ως κοινωνική απαίτηση και να νομιμοποιηθεί ο φορέας της, δηλαδή το κράτος.

Προτεραιότητα των κατασταλτικών πολιτικών είναι το χτύπημα και η συντριβή των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων που αμφισβητούν τους κυρίαρχους σχεδιασμούς, στήνουν αναχώματα στην κρατική και καπιταλιστική επέλαση και αφήνουν ανοιχτό το δρόμο για τη διεκδίκηση μιας κοινωνίας χωρίς εκμετάλλευση και υποταγή. Σε αυτό το πλαίσιο εντάσσονται οι κατασταλτικές μεθοδεύσεις και επιθέσεις στους εργατικούς αγώνες, στις τοπικές κοινωνικές αντιστάσεις, στις αντιφασιστικές διαδηλώσεις, στις μεγάλες απεργιακές διαδηλώσεις, στις δομές και τα μέσα αγώνα των κινημάτων.

Ένας από τους κύριους στόχους της κρατικής καταστολής είναι οι αναρχικοί και αντιεξουσιαστές που με τη διαρκή και πολύμορφη δράση τους προωθούν τη ριζοσπαστικοποίηση της αντίστασης σε κάθε μέτωπο του κοινωνικού και ταξικού πολέμου. Σημαντικό ρόλο στην κατασταλτική επίθεση ενάντια στον αναρχικό αγώνα, εκτός του πλήθους παρακρατικών και κρατικών επιθέσεων σε αγωνιστές και χώρους αγώνα, έχει η ιδεολογική επίθεση εναντίον του, μέσω της προπαγανδιστικής εκστρατείας για την εγκληματοποίηση, τη συκοφάντηση και απονοματοδό-

τηση του αγώνα για την κοινωνική επανάσταση, ώστε να επιτευχθεί η κοινωνική και πολιτική περιθωριοποίηση των αναρχικών.

Η στάση μας απέναντι στην καταστολή είναι η συνέχιση, η καλύτερη οργάνωση, η συνολικοποίηση και η ριζοσπαστικοποίηση των ευρύτερων ταξικών και κοινωνικών αγώνων, καθώς και η μέγιστη κινηματική συστράτευση όλων των δυνάμεων που οργανώνονται από τα κάτω και αποτελούν στόχο της καταστολής.

β. Φυλακές - Εγκλεισμός

Η επιβολή της κοινωνικής και ταξικής ανισότητας, της διαίρεσης και του διαχωρισμού των ανθρώπων, η ίδια η οργάνωση της εξουσιαστικής κοινωνίας είναι που δημιούργησε τη φυλακή και επέβαλε τον εγκλεισμό, τιμωρώντας τους παραβάτες των νόμων των ισχυρών και εκβιάζοντας την υποταγή της κοινωνίας. Ο εγκλεισμός είναι η συνθήκη που επιβάλλεται από το σύστημα σύμφωνα με κριτήρια που διαμορφώνονται από την κυριαρχία. Αντιλαμβανόμαστε το θέμα του εγκλεισμού ευρύτερα από τα τείχη της φυλακής. Ο αστικός πολιτισμός είναι κατεξοχήν ένας κόσμος φρουρίων, τειχών, συνόρων. Το ζήτημα των φυλακών και του εγκλεισμού έχει κατεξοχήν ταξικό χαρακτήρα. Η συντριπτική πλειοψηφία των φυλακισμένων ανήκει στα πλέον εξαθλιωμένα στρώματα της κοινωνίας.

Οι φυλακές αποτελούν ένα από τα σημαντικότερα όπλα των καταπιεστών για να τρομοκρατήσουν την κοινωνία, να τιμωρήσουν τους απείθαρχους αλλά και να εκδικηθούν όσους συνειδητά αμφισβητούν το υπάρχον σύστημα. Με την επιβολή του βασανιστηρίου του εγκλεισμού επιδιώκεται η κοινωνική, συναισθηματική, οικονομική και ψυχολογική εξόντωση των φυλακισμένων. Μέσα από τον απόλυτο έλεγχο, την υπο-

ταγή και την απομόνωση του έγκλειστου επιχειρείται να διαρραγούν οι αμφίδρομες σχέσεις που υπάρχουν μεταξύ εκείνου και της κοινωνίας, και να οδηγηθεί στον στιγματισμό του απ' αυτήν.

Είμαστε αλληλέγγυοι στους αγώνες των φυλακισμένων για αξιοπρέπεια και στις διεκδικήσεις τους για καλύτερες συνθήκες διαβίωσης. Είμαστε ενάντια στη χρησιμοποίηση των αγώνων των φυλακισμένων από ρεφορμιστικούς θεσμούς που καταλήγουν στην υπεράσπιση της δημοκρατίας και του αστικού δικαίου χωρίς να θίγουν την ουσία της ταξικής φύσης των νόμων και του εγκλεισμού, την ουσία της ύπαρξης των φυλακών, που στηρίζεται στην ύπαρξη του κράτους.

Η φυλακή μέσα σε αυτές τις συνθήκες αποτελεί μια καθημερινή επιβολή της εξουσίας ενάντια στην κοινωνική αντίσταση. Ως αναρχικοί στεκόμαστε απέναντι όχι μόνο στις συνθήκες της φυλάκισης, αποστρεφόμενοι το υπάρχον σωφρονιστικό σύστημα, αλλά παλεύουμε για τη διαμόρφωση των όρων ώστε να συγκροτηθεί μια κοινωνία χωρίς φυλακές, όπου το δίκαιο θα απορρέει και θα αναφέρεται σε αυτήν. Στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, στα ψυχιατρεία-αποθήκες ανθρώπων, στις φυλακές και τα ειδικά κελιά σφυρηλατείται η πειθάρχηση στις νόρμες της κυριαρχίας. Όσοι αποκλίνουν από αυτές τιμωρούνται. Πρόκειται για ένα μήνυμα σε ολόκληρη την κοινωνία, για έναν παραδειγματικό εκφοβισμό με σκοπό την υποταγή όλων μας στην ισχύ του κράτους και των αφεντικών.

Ο αγώνας ενάντια στις φυλακές και στον βάρβαρο θεσμό του εγκλεισμού δεν μπορεί παρά να είναι αναφαίρετο κομμάτι του συνολικότερου αγώνα για έναν κόσμο χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση, χωρίς κράτος και εξουσία.

γ. Αλληλεγγύη σε φυλακισμένους αγωνιστές

Η αλληλεγγύη στους φυλακισμένους και διωκόμενους αγωνιστές είναι ένα ακόμα αναφαίρετο κομμάτι του καθημερινού κοινωνικού και ταξικού αγώνα. Για εμάς οι λογικές των αποσπασματικών κινήματων αλληλεγγύης δεν είναι προωθητικές εάν δεν είναι κομμάτι της συνολικής στρατηγικής του αναρχικού κινήματος. Η αλληλεγγύη δεν προαπαιτεί πολιτική συμφωνία αλλά οφείλει να συνυπάρχει με την κριτική, σύμφωνα πάντα με τις αρχές της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης (ΑΠΟ). Η αλληλεγγύη απευθύνεται από πολιτικά προς πολιτικά υποκείμενα. Εμπεριέχει τις αντιλήψεις τους και τη συνολική τους θέση για τον αγώνα και προκύπτει μέσα από την ευρύτερη ανάλυσή τους και τους στόχους που θέτουν γι' αυτόν. Όταν τα πολιτικά υποκείμενα που διώκονται ή βρίσκονται στη φυλακή αντιπροσωπεύουν π.χ. αντικινηματικές, αντικοινωνικές ή και ανταγωνιστικές προς το κίνημα αντιλήψεις, οι πολιτικές συγκλίσεις είναι ανέφικτες. Έτσι ο αγώνας οριοθετείται στο επίπεδο της εναντίωσης στην κρατική καταστολή, όταν η αλληλεγγύη ως αμφίδρομη σχέση αδυνατεί να βρει πεδία σύνδεσης μεταξύ των εκατέρωθεν υποκειμένων.

12. Σχέσεις με τα ΜΜΕ

Η αρνητική στάση των αναρχικών απέναντι στα καθεστωτικά ΜΜΕ, τα οποία αποτελούν δομικό θεσμό της κυριαρχίας, βασίζεται στον διαχρονικό ρόλο τους ως μέσων κοινωνικής χειραγώγησης, διαμεσολάβησης και προπαγάνδας του κυρίαρχου λόγου. Ειδικότερα σήμερα, στις συνθήκες άγριας επίθεσης του κράτους και των αφεντικών στην κοινωνία και στις αντιστάσεις, τα καθεστωτικά ΜΜΕ συστρατεύονται πλήρως με την κυριαρχία και την προσπάθεια επιβολής του σύγχρονου ολοκληρωτισμού.

Η εχθρική θέση μας απέναντι στα καθεστωτικά ΜΜΕ εκκινεί από τη συνάρθρωσή τους με τα οικονομικά συμφέροντα του κεφαλαίου και τους κρατικούς σχεδιασμούς, το ρόλο τους ως εργαλείων προπαγάνδας στα χέρια των κυρίαρχων και ως μηχανισμών καθυπόταξης των συνειδήσεων. Έχουν καθοριστική συμβολή στην παραγωγή στερεοτύπων σε βάρος πολλών περιθωριοποιημένων κοινωνικών ομάδων, στη διαστρέβλωση της πραγματικότητας, στην τρομοκράτηση της κοινωνίας, στην κατασυκοφάντηση των κοινωνικών-ταξικών αγώνων και των αγωνιστών και στην προώθηση ιδεολογημάτων που αποσκοπούν στη διάσπαση των κοινωνικών και ταξικών κοινοτήτων. Τα καθεστωτικά ΜΜΕ διεκδικούν το μονοπώλιο της ροής της πληροφορίας και εκμεταλλεύονται τις δυνατότητες που τους παρέχει η ιδιότητα του πομπού απέναντι στον δέκτη-κοινωνία, χρησιμοποιώντας ως επίφαση μια πλασματική πολυφωνία.

Η ΑΠΟ λειτουργεί στη λογική του σχηματισμού δικών της μέσω πληροφόρησης και της στήριξης –σύμφωνα με τις αρχές της– των υπάρχοντων μέσω του ευρύτερου αναρχικού/αντιεξουσιαστικού κινήματος. Η προσπάθεια δημιουργίας δομών αντιπληροφόρησης αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι μιας ευρύτερης στόχευσης: την αποδόμηση του κυρίαρχου λόγου. Σε περιπτώσεις που αντιμετωπίζουμε ζητήματα κρίσιμα (όπως ζητήματα ζωής ή ελευθερίας συντρόφων/ισσών ή πολιτικά ζητήματα οριακά για την ύπαρξη του αναρχικού κινήματος) δεν αποκλείεται *de facto* η παρέμβασή μας μέσα από τα ΜΜΕ. Ωστόσο καμία ομάδα δεν μπορεί να μιλά στο όνομα της ΑΠΟ σε κανένα μέσο. Αν το αποφασίσει η οργάνωση για ειδικούς και έκτακτους λόγους θα μπορεί να παρεμβαίνει στα ΜΜΕ με τρόπο που η ίδια θα έχει αποφασίσει, με όρους και προϋποθέσεις που δεν θα αλλοιώνουν το αξιακό πλαίσιο της και δεν θα μας καθιστούν εξαρτημένους από συμφέροντα πέρα και έξω από αυτά

του αναρχικού αγώνα.

13. Σχέση με τους θεσμούς και ρήξη με το ρεφορμισμό

Ο ρεφορμισμός, αντίληψη ανταγωνιστική στην επαναστατική προοπτική, προτάσσει μια διαδικασία ή ένα πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων εντός του καπιταλιστικού συστήματος οργάνωσης της κοινωνίας. Εκφράζεται κατά κύριο λόγο από τα κόμματα της καθεστωτικής αριστεράς και τις γραφειοκρατικές συνδικαλιστικές ηγεσίες, αλλά επίσης και από κομμάτια της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς και εναλλακτικές οργανώσεις –όπως ΜΚΟ– που αναφέρονται σε κοινωνικά και ταξικά ζητήματα.

Πρόκειται για μια αντίληψη μέσα στους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες, οι φορείς της οποίας επιδιώκουν την κοινωνική και ταξική ειρήνη. Επιχειρούν τη διαμεσολάβηση των κοινωνικών αγώνων και των υποκειμένων τους, την ανάθεση των πρωτοβουλιών αγώνα σε «ειδικούς» και παράγοντες του συστήματος, τον περιορισμό των διαδικασιών και μορφών αγώνα στα όρια διαμαρτυρίας που επιτρέπει κάθε φορά το κράτος. Επιδιώκουν την απονεύρωση των κοινωνικών αντιστάσεων, τη διαστρέβλωση και συκοφάντηση των μαχητικών και ακηδεμόνευτων μορφών πάλης, την αδρανοποίηση της κοινωνικής βάσης και τη διάχυση της ηττοπάθειας στα αγωνιζόμενα κομμάτια της, καθώς και την ψηφοθηρική εκμετάλλευση των αγώνων.

Αρνούμενοι το ρεφορμισμό ως πολιτική αντίληψη, δεν αρνούμαστε τους αγώνες της τάξης μας ενάντια στις ασφυκτικές συνθήκες διαβίωσής της. Αντιπαλεύουμε τις ρεφορμιστικές λογικές και αντιλήψεις μέσα σε αυτούς τους αγώνες και βρισκόμαστε σε συνεχή εγρήγορση για να αποτραπούν οι απόπειρες αφομοίωσης των κοινωνικών και ταξικών

αντιστάσεων: με τη συγκρότηση σταθερών δομών αντίστασης για κάθε κοινωνικό/ταξικό ζήτημα· με τη διακριτή συμμετοχή μας στις ανοιχτές διαδικασίες του αγώνα· με την υπεράσπιση της αυτοοργάνωσης, της οριζοντιότητας των διαδικασιών και της ισότιμης συμμετοχής όλων των αγωνιζόμενων στη λήψη των αποφάσεων· με την υπεράσπιση της επιλογής των μέσων αγώνα ανάλογα με τις δυνατότητες· με τη ριζοσπαστικοποίηση και τη σύνδεση των μερικών διεκδικητικών αγώνων με το συνολικό πρόταγμα της κοινωνικής επανάστασης.

14. Χρηματοδότηση - οικονομική ανεξαρτησία

Η ΑΠΟ χρηματοδοτείται μέσω εισφορών, τακτικών ή έκτακτων, από τις συλλογικότητες-κύτταρα με βάση τον αριθμό των μελών και από εκδηλώσεις οικονομικής ενίσχυσης που οργανώνονται είτε από την ίδια είτε από τις επιμέρους συλλογικότητες. Αρνούμαστε οποιαδήποτε οικονομική εισφορά από κράτος, αφεντικά, κερδοσκοπικούς οργανισμούς, ΜΚΟ. Οι τρόποι χρηματοδότησης της ΑΠΟ, όταν περνούν μέσα από τη δραστηριότητα των μεμονωμένων συλλογικοτήτων και τις εκδηλώσεις τους, πρέπει να συμβαδίζουν με το συμφωνημένο πολιτικό περιεχόμενο. Οι συλλογικότητες οφείλουν να ενημερώνουν την ΑΠΟ και να ζητούν τη συναίνεσή της για τις εκδηλώσεις, όταν αυτές αναφέρονται ρητά σε αυτήν ως αποδέκτη οικονομικής ενίσχυσης. Η χρηματοδότηση της ΑΠΟ δεν μπορεί να προέρχεται από δραστηριότητα η οποία προσβάλλει και θίγει την πολιτική της ταυτότητα στη βάση των αξιακών-καταστατικών διακηρύξεων.

Στρατηγικοί στόχοι

1. Δημιουργία ελευθεριακού, επαναστατικού, ταξικού κινήματος

Δίχως την οργάνωση ενός μαζικού ελευθεριακού, επαναστατικού, ταξικού κινήματος οι καταπιεσμένοι δεν μπορούν να αντιπαρατεθούν στους καταπιεστές τους με όρους ικανούς να δώσουν προοπτική νίκης. Αυτό το κίνημα είναι το συλλογικό υποκείμενο αντεπίθεσης στον πόλεμο των αφεντικών και ταυτόχρονα φορέας ενός υπαρκτού κόσμου αλληλεγγύης και ισότητας. Προϋπόθεση για την κοινωνική επανάσταση είναι η δημιουργία ενός πλατιού, μαχητικού και αυτοοργανωμένου κοινωνικού και ταξικού κινήματος, οργανικό μέρος του οποίου επιδιώκει να αποτελέσει η Αναρχική Πολιτική Οργάνωση. Ένα τέτοιο κίνημα προετοιμάζει μέσα από τη λειτουργία των δομών και των διαδικασιών τού σήμερα τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της αυριανής κοινωνίας.

Μέσα στο κίνημα θεωρούμε ότι πρέπει να δράσουμε ώστε να συσπειρωθεί ένας ριζοσπαστικός ελευθεριακός ταξικός πόλος, που θα διαμορφώσει όρους συνολικής ανατροπής.

2. Κοινωνική επανάσταση

Η κοινωνική επανάσταση πάντα, αλλά και ειδικότερα στις σημερινές οριακές συνθήκες της καπιταλιστικής κρίσης, αποτελούσε και αποτελεί τη μοναδική δυνατή απάντηση των καταπιεζόμενων απέναντι στη συντριβή τους. Η κοινωνική επανάσταση είναι υπόθεση της ίδιας της κοινωνίας και όχι μιας κλειστής ένωσης που θα την πραγματοποιήσει στο όνομά της. Η ΑΠΟ δεν φιλοδοξεί να ανατρέψει από μόνη της την υπάρχουσα εξουσία, αλλά να απευθυνθεί με τέτοιους όρους στην κοινωνία, ως αναπόσπαστο κομμάτι της, ώστε η ίδια να κινηθεί προς την κατεύ-

θυνση αυτή. Ορίζουμε την κοινωνική επανάσταση ως μια πλατιά και διαρκή διαδικασία που καταργεί το κράτος και τον καπιταλισμό και μετασχηματίζει το σύνολο των κοινωνικών σχέσεων και δομών στη βάση της ελευθερίας και της ισότητας. Μέσα στο περιβάλλον που ζούμε, θα πρέπει να δουλεύουμε για την ανάπτυξη των αντιδομών που θα αντικαταστήσουν τον κόσμο της εξουσίας. Δομών οριζόντιων, συλλογικών και αντιεραρχικών, που θα προωθούν την κοινωνική χειραφέτηση, τις σχέσεις αλληλεγγύης και αλληλοβοήθειας, τη συλλογική ζωή, και διαρκώς θα δυναμώνουν και θα εξελίσσονται. Και μέσα από αυτές τις δομές, ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο, τα ίδια τα υποκείμενα του αγώνα –πολιτικά, ταξικά, κοινωνικά– θα διαμορφώνουν και τους όρους για τη συνολική ανατροπή, για μια κοινωνία ελευθερίας, ισότητας και αλληλεγγύης, για τον κομμουνισμό και την αναρχία.

Τακτικοί στόχοι

1. Ενίσχυση και αναβάθμιση των κινηματικών διαδικασιών, των ταξικών, κοινωνικών και πολιτικών συλλογικοτήτων

Η ΑΠΟ προωθεί την ενίσχυση και την αναβάθμιση των κινηματικών διαδικασιών, των ταξικών, κοινωνικών και πολιτικών δομών. Τα άτομα των συλλογικοτήτων που συμμετέχουν στην ΑΠΟ ενθαρρύνονται να συμμετέχουν στα κοινωνικά και ταξικά εγχειρήματα ή να συμβάλλουν στη δημιουργία νέων αυτοοργανωμένων εγχειρημάτων, με πλήρη σεβασμό στην αυτονομία των δομών αυτών. Επιδιώκουμε την ενημέρωση και τη μεταφορά της κινηματικής εμπειρίας από τα κοινωνικά και ταξικά εγχειρήματα στην ΑΠΟ, με σκοπό την επεξεργασία πολιτικών συμπερασμάτων. Με βάση αυτή την επεξεργασία, θεωρούμε ζητούμενο τη διάδοση των συμπερασμάτων και των θέσεών μας μέσα στους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες, με σεβασμό στις προτεραιότητες και τις ανάγκες των κοινωνικών και ταξικών εγχειρημάτων. Η αλληλεπίδραση αυτή θα

συμβάλει στην ορθή εκτίμηση της κινηματικής πραγματικότητας μέσα στην οποία ζούμε και δρούμε, γειώνοντας τα προτάγματά μας στο σήμερα και καθιστώντας εφικτή τόσο την αντεπίθεση στον κοινό μας εχθρό, που δεν είναι άλλος από το κράτος και το κεφάλαιο, όσο και την καλλιέργεια ενός συλλογικού οράματος για μια νέα κοινωνία.

2. Διακριτή παρουσία και ξεκάθαρη θέση στους αγώνες

Η διακριτή παρουσία και συμμετοχή μας στους κοινωνικούς-ταξικούς αγώνες, με αλληλεγγύη και στήριξη, χωρίς αυτοαναφορικότητα, στοχεύει στη σύνδεσή τους, τη ριζοσπαστικοποίησή τους και τη διάχυση του προτάγματος της κοινωνικής επανάστασης. Με την παρέμβασή μας προωθούμε την αυτοοργάνωση των κοινωνικών και ταξικών αγώνων και τον ακηδεμόνευτο χαρακτήρα τους. Αποτελούμε κομμάτι τους και αλληλεπιδρούμε με αυτούς. Καταδεικνύουμε τα όρια των μερικών και διεκδικητικών αγώνων, στεκόμενοι κριτικά, επιδιώκοντας τη νικηφόρο έκβασή τους, χωρίς να παραγνωρίζουμε την αυταξία τους.

3. Ανάλυση-επεξεργασία θεωρητικών ζητημάτων

Η θεωρία και η πράξη είναι αδιαχώριστες και αλληλοτροφοδοτούμενες. Η σύνδεσή τους είναι για εμάς δεδομένη. Στοχεύουμε στη σύζευξη του θεωρητικού πλούτου, που ήδη υπάρχει και συνεχώς διευρύνεται, με την καθημερινή εμπειρία της κινηματικής δράσης. Η ζύμωση στο εσωτερικό της ΑΠΟ είναι απαραίτητη ώστε να επιτυγχάνεται η μέγιστη δυνατή σύγκλιση σε θεωρητικά ζητήματα. Η ΑΠΟ έχει ως στόχο να αντλεί γνώση και εμπειρία από τους αγώνες των καταπιεσμένων και εκμεταλλευόμενων και να εξάγει συμπεράσματα από τα σημεία επιτυχίας και αποτυχίας τους. Να κρατά ζωντανό το λόγο για μια ελεύθερη κοινωνία, επικαιροποιώντας και εξελίσσοντάς τον διαρκώς.

Ενδεικτικά εργαλεία:

- α) έντυπο – site – διαδικτυακό φόρουμ
- β) τακτική διαδικασία διαλόγου
- γ) ομάδες αυτομόρφωσης
- δ) θεματικές ομάδες
- ε) σταθερές δομές συστηματικής μελέτης/έρευνας

4. Ανταλλαγή εμπειριών-πληροφόρησης

Θεωρούμε ιδιαίτερα σημαντική την ανταλλαγή εμπειριών και συμπερασμάτων των επιμέρους ομάδων της ΑΠΟ, με βάση τους αγώνες που ξεσπούν και τον τρόπο συμμετοχής των ομάδων σε αυτούς. Υπάρχει αναγκαιότητα ενημέρωσης και άμεσης επικοινωνίας των ομάδων της ΑΠΟ για ζητήματα αγώνα.

5. Αντιπληροφόρηση

Θεωρούμε αναγκαία την ύπαρξη εργαλείων προπαγάνδισης-αντιπληροφόρησης, τόσο έντυπων όσο και ηλεκτρονικών/ψηφιακών, και κρίνουμε ευκατὰ την ευρύτερη δυνατή συμμετοχή των ομάδων της ΑΠΟ στους αντίστοιχους τομείς.

6. Συντονισμός αλληλεγγύης των ομάδων που συμμετέχουν στην ΑΠΟ

Η αλληλέγγυα σχέση αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι του ίδιου του αγώνα. Μέσα από τον συντονισμό αλληλεγγύης ενισχύεται η επικοινωνία μεταξύ των ομάδων και η σύνδεσή τους, και ενδυναμώνονται οι δράσεις τους, με όρους φυσικής παρουσίας, υλικής υποστήριξης κ.ά. Η υλική ενίσχυση και πολιτική στήριξη των μελών της ΑΠΟ, ανεξάρτητα από το αν διώκονται, είναι κάτι που πρέπει να είναι δεδομένο στο εσωτερικό της ΑΠΟ, εφόσον αναφερόμαστε σε ζητήματα που κινούνται στο πλαίσιο των καταστατικών αρχών και πολιτικών συμφωνιών της ΑΠΟ.

Πέραν αυτών, τα συλλογικά όργανα επεξεργάζονται τα ζητήματα κατά περίπτωση.

7. Σχέσεις με δομές σίτισης, στέγασης, ιατρικής περίθαλψης

Θεωρούμε πως η ΑΠΟ πρέπει να στηρίζει αυτοοργανωμένες δομές που ήδη υπάρχουν και να ενθαρρύνει τη δημιουργία νέων αντίστοιχων δομών από κοινωνικά και ταξικά εγχειρήματα. Μια βασική κατεύθυνση της ΑΠΟ είναι η συμμετοχή των μελών της σε τέτοιες δομές και η ενθάρρυνση της δημιουργίας τους όπου δεν υπάρχουν. Στόχος είναι όχι η πολιτική υπαγωγή αυτών στην ΑΠΟ, αλλά η κάλυψη κοινωνικών αναγκών των εκμεταλλευόμενων. Ως αναρχικοί προκρίνουμε την αδιαμεσολάβητη πράξη, την αυτοοργάνωση, ως μοναδικό ουσιαστικό τρόπο κάλυψης των διαρκών κοινωνικών αναγκών, ανεξάρτητα από την επιμέρους πολιτική συγκυρία. Ιδιαίτερα μέσα στις τωρινές συνθήκες οξυμένης κρίσης του καπιταλισμού, που καθιστούν το «κράτος πρόνοιας» οριστικά νεκρό, νέες προοπτικές ανοίγονται για τη συγκρότηση δομών υπέρ των εκμεταλλευόμενων, στη βάση της οργάνωσης από τα κάτω, της συλλογικότητας και της αλληλεγγύης, και όχι μιας «φιλανθρωπικού» τύπου ανακούφισης όσων «περισεύουν». Η ΑΠΟ, τόσο μέσω της συμμετοχής των μελών της όσο και μέσω των θέσεων της, προωθεί τη λογική της κοινής ρηξιακής κατεύθυνσης των αντιδομών αυτών με το υπάρχον και της δημιουργίας ενός δικτύου αντιδομών οι οποίες, μέσω οριζόντιων διαδικασιών, θα προτείνουν έναν νέο τρόπο οργάνωσης της κοινωνίας που να βασίζεται σε σχέσεις αλληλεγγύης και αλληλοβοήθειας.

Στόχος μας είναι η ΑΠΟ να βρίσκεται σε διάδραση με τις υπόλοιπες υπαρκτές δομές του κινήματος.

Θέλουμε οργάνωση που να συνεισφέρει στο ευρύτερο κίνημα και όχι την οργάνωση-κίνημα.

8. Οργάνωση της αυτοάμυνας του κινήματος

Κρίνεται αναγκαία η ενίσχυση των δομών και της κουλτούρας της αυτοάμυνας σε στρατηγικό και τακτικό επίπεδο, μέσα από τη δημιουργία συλλογικών διαδικασιών. Η δόμηση της κοινωνικής αυτοάμυνας αποτελεί απαραίτητη συνθήκη/προϋπόθεση της κοινωνικής και ταξικής αντίστασης.

Στόχος της οργανωμένης αυτοάμυνας είναι η αυτοπεριφρούρηση των διαδικασιών και των ανοιχτών κινήσεων της ΑΠΟ, και σε δεύτερο χρόνο η δυνατότητα συμβολής στην περιφρούρηση του κινήματος και των αγώνων που η ΑΠΟ υποστηρίζει και συμμετέχει. Απαραίτητα στηρίγματα κάθε αυτοοργανωμένου εγχειρήματος απέναντι στην κρατική υπεροπλία είναι το κινηματικό και το κοινωνικό βάθος, που κατακτιούνται μέσω της καθημερινής παρέμβασης και της συμμετοχής στους αγώνες. Οι δομές αυτοάμυνας είναι αμιγώς και αποκλειστικά όργανα της ΑΠΟ και η δράση τους καθορίζεται από τις συλλογικές της πολιτικές αποφάσεις. Η διασφάλιση της συνοχής μέσω των και σκοπών είναι ευθύνη της ΑΠΟ και των μελών της. Η ΑΠΟ συνολικά χρησιμοποιεί κατά την πολιτική της βούληση αυτές τις δομές, οι οποίες και οφείλουν να πειθαρχούν στις αποφάσεις των συλλογικών της οργάνων.

Ενδεικτικά αναφέρονται: Η περιφρούρηση πορειών, διαδικασιών και ανοιχτών κινήσεων. Η ικανότητα εκδήλωσης αντανακλαστικών και άμεσων απαντήσεων. Η δημιουργία ομάδων ιατρικής και νομικής υποστήριξης. Η δημιουργία δικτύου άμεσης επικοινωνίας. Η ανταλλαγή εμπειριών και η ανάπτυξη διαδικασιών για την επεξεργασία τους. Η διε-

ρεύνηση των τακτικών της κρατικής καταστολής και η συνδιαμόρφωση συλλογικών απαντήσεων. Η δυνατότητα να ξεπεράσουμε τα πλήγματα που δεχόμαστε και να περάσουμε στην αντεπίθεση.

9. Διασύνδεση με οργανώσεις και σχήματα στην Ευρώπη και παγκόσμια

Ως αναρχικοί, αντιλαμβανόμαστε τον διεθνιστικό χαρακτήρα και την παγκόσμια φύση του επαναστατικού μας προτάγματος και αγώνα. Όντας πεπεισμένοι πως τα εθνικά σύνορα που χωρίζουν τους ανθρώπους βάσει φυλής, χρώματος και γλώσσας αναπαράγουν τον κρατισμό, τις ιεραρχικές δομές και τις επιβεβλημένες κοινωνικές σχέσεις, καθώς και ότι αποτελούν μια συνθήκη που πρέπει στο σήμερα να αμφισβητηθεί και στο αύριο να καταργηθεί, επιδιώκουμε βάσει αρχών την ανάπτυξη σχέσεων και τη συνεργασία με πολιτικά, κοινωνικά και ταξικά σχήματα σε όλο τον πλανήτη. Επιπλέον θεωρούμε αναγκαία την ανάπτυξη σχέσεων και τη συνεργασία με αναρχικά εγχειρήματα παγκόσμια, όχι αποκλειστικά στη βάση της κοινής οργανωτικής μορφής, αλλά κυρίως με βάση τα κοινά περιεχόμενα, θέσεις, στοχεύσεις και επίδικα του αγώνα. Αυτή η οικοδόμηση πολιτικών δεσμών θα μπορούσε ακόμη να εκβάλει στη δημιουργία δομών διεθνούς υποστήριξης και αλληλεγγύης, στα πλαίσια μιας συγκροτημένης προσπάθειας οικοδόμησης μιας πολιτικής και οργανωτικής κοινότητας ανάμεσα στις αναρχικές δυνάμεις παγκόσμια. Ενδεικτικά, οι στόχοι της διασύνδεσης είναι: η ενδυνάμωση των δεσμών αλληλεγγύης, ο συντονισμός, η σύμπραξη, η ανταλλαγή εμπειριών/ απόψεων/ πληροφοριών (π.χ. μεταφράσεις, συμμετοχές σε συνέδρια κλπ.), ο εμπλουτισμός της θεώρησής μας, η παροχή υλικής βοήθειας εκατέρωθεν, η σταθερή συνεργασία πέρα από εθνικά σύνορα, οι παγκόσμιες δράσεις και οι διεθνείς κινήσεις αλληλεγγύης.

10. Δημιουργία αναρχικού επαναστατικού προγράμματος

Θεωρούμε σημαντική τη δημιουργία ενός αναρχικού επαναστατικού προγράμματος της ΑΠΟ ως απαραίτητο εργαλείο για τις ανάγκες του αγώνα μας. Όσον αφορά το περιεχόμενό του, εκκινεί και εμπνέεται από τις βασικές αρχές, τις θέσεις και τη στόχευση της ΑΠΟ, η οποία το καταθέτει, και εμπεριέχει τη σκιαγράφιση μιας κοινωνίας χωρίς κράτος και καπιταλισμό, χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση, καθώς και μια συνολική και κοινωνικά γειωμένη πρόταση για το πώς μπορούμε να φτάσουμε στην κοινωνία αυτή. Η εκπόνησή του στοχεύει στη γεφύρωση του κενού ανάμεσα στο οραματικό/προταγματικό στοιχείο της θεωρίας που κοιτά στο μέλλον και τον κοινωνικό/ταξικό/πολιτικό αγώνα των αναρχικών στο εδώ και το τώρα. Παράλληλα επιχειρεί την εξειδίκευση των απόψεων και των προτάσεών μας για μια σειρά από επιμέρους κοινωνικά και πολιτικά ζητήματα. Το πρόγραμμα αυτό κατατίθεται γραπτά και δημόσια και είναι διαμορφωμένο με τρόπο που λαμβάνει υπόψη πως η πρακτική του εφαρμογή δεν περιορίζεται αποκλειστικά σε οργανωμένα κομμάτια της αναρχίας, αλλά αφορά αντιθεσμίσεις, κοινότητες αγώνα και αυτοοργανωμένες δομές που γεννιούνται εντός μιας σύνθετης και πολύπλοκης κοινωνικής πραγματικότητας, ώστε αυτές να λειτουργήσουν ως διαδικασίες προώθησης της υπόθεσης της κοινωνικής επανάστασης.

Το πρόγραμμα θέτει με σαφήνεια το ζήτημα της κοινωνικής επανάστασης ως της μόνης διεξόδου από το καθεστώς της εκμετάλλευσης και της υποταγής που συντηρούν το κράτος και τα αφεντικά. Όσον αφορά τα χαρακτηριστικά του, αυτά πρέπει να εμφορούνται από σαφήνεια, λειτουργικότητα και ρεαλιστικότητα, ώστε να επιτυγχάνεται η συνεχής και δυναμική τροφοδότηση και ανατροφοδότηση με τις κοινωνικές και πολιτικές συνθήκες. Πρέπει δηλαδή να πατάει σε μια ρεαλιστική αντί-

ληψη της σημερινής κατάστασης. Να είναι πειστικό και να εμπνέει. Να μας εμπλέκει άμεσα και δεσμευτικά στην ταξική πάλη.

Μιλώντας σήμερα για αναρχικό επαναστατικό πρόγραμμα, μιλάμε για μια συνολική πρόταση ζωής και δημιουργίας σε μια κοινωνία χωρίς κράτος και καπιταλισμό, χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση. Μια πρόταση που απευθύνεται ανοιχτά στην κοινωνία και καλεί σε συμπόρευση στον αγώνα για την ανατροπή του κράτους και του κεφαλαίου, για μια επαναστατική διέξοδο και για να μοιραστούμε στο παρόν ένα κοινό όραμα για τη μελλοντική κοινωνία.

ΔΟΜΗ & ΤΡΟΠΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

A. Τρόπος λήψης αποφάσεων της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης (ΑΠΟ)

A1. Αρχές

Στο κομμάτι των αρχών οι αποφάσεις λαμβάνονται με βάση την ομοφωνία-σύνθεση-συναίνεση με απόλυτη δεσμευτικότητα.

A2. Στρατηγική

Στο κομμάτι της στρατηγικής ο τρόπος λήψης απόφασης είναι ομοφωνία-σύνθεση-συναίνεση με απόλυτη δεσμευτικότητα. Σε αυτό το πεδίο, ωστόσο, εάν μία (1) ομάδα επιθυμεί να εξαιρεθεί για οποιονδήποτε λόγο από τη συνθετική πρόταση που έχει προκύψει, έχει τη δυνατότητα να ζητήσει να εξαιρεθεί και να μην δεσμευτεί, αρκεί να μην αναπτύξει αντιθετικό λόγο και δράση με τις αποφάσεις της ΑΠΟ. Η εξαίρεσή της ή μη θα κρίνεται από τις ομάδες της ΑΠΟ και η έγκριση της εξαίρεσης θα πρέπει να δίνεται ομόφωνα. Αν περισσότερες από μία ομάδες δεν συμφωνούν/συναινούν στην προτεινόμενη στρατηγική, τότε θεωρείται ότι δεν υπάρχει απόφαση γύρω από τη συγκεκριμένη πρόταση στρατηγικής. Αν μια ομάδα ζητήσει την εξαίρεσή της και της δοθεί αυτή η δυνατότητα, το θέμα για το οποίο ζητήθηκε η εξαίρεση θα παίρνει προτεραιότητα για την επόμενη ολομελειακή διαδικασία.

A3. Θέσεις

Στο κομμάτι των θέσεων ισχύει ό,τι και στη στρατηγική, με την υποσημείωση ότι η εξαίρεση γίνεται μόνο σε περίπτωση απουσίας επεξεργασμένης θέσης της συλλογικότητας που ζητά την εξαίρεση, και όχι σε περίπτωση πολιτικών διαφωνιών.

A4. Τακτική

Σε ζητήματα τακτικής οι αποφάσεις προκύπτουν με βάση τη διαδικασία σύνθεσης ή συναίνεσης, με δεσμευτικό χαρακτήρα ως προς την υλοποίηση της απόφασης. Στο βαθμό που η σύνθεση/συναίνεση δεν είναι δυνατή, οι αποφάσεις λαμβάνονται με αυξημένη πλειοψηφία, (3/5) ενώ οι ομάδες-μέλη που διαφοροποιούνται από τις αποφάσεις δεν δεσμεύονται να τις υλοποιήσουν.

Σημειώσεις:

- Στρατηγική: η θέσπιση μακρόπνων στόχων (και κατά περίπτωση βραχυπρόθεσμων), που προκύπτουν από τις αρχές και τις θέσεις της ΑΠΟ, όπως και η αποτύπωση γενικών σχεδίων που θα επιτύχουν την εκπλήρωση των στόχων αυτών.
- Τακτική: Οι κινήσεις που προκύπτουν με βάση τον στρατηγικό στόχο και σχεδιασμό. Η απόφαση για το αν ένα ζήτημα είναι στρατηγικό ή τακτικό επαφίεται αφενός στις προηγούμενες πολιτικές αποφάσεις της ΑΠΟ και αφετέρου στην πολιτική εκτίμηση των ομάδων της ΑΠΟ την εκάστοτε χρονική στιγμή, και πρέπει να λαμβάνεται συναινετικά.
- Δεν δίνεται η δυνατότητα στις συλλογικότητες να μπλοκάρουν με οποιονδήποτε τρόπο εκ των προτέρων τη διαδικασία σύνθεσης.
- Η άρνηση σύνθεσης πριν επιτευχθεί η παραγωγή μιας ελάχιστης πολιτικής τοποθέτησης στα ζητήματα θέσεων και στρατηγικής θεωρείται παρακώλυση της διαδικασίας. Η ομάδα που δεν συναινεί στην ελάχιστη πολιτική τοποθέτηση αναλαμβάνει την ευθύνη της μη απόφασης και η διαδικασία καταγράφεται εσωτερικά.
- Τα ζητήματα για τα οποία δεν κατέστη δυνατό να υπάρξει ελάχιστη τοποθέτηση μετατίθενται σε επόμενη ολομελειακή διαδικασία και εξετάζονται κατά προτεραιότητα.

B. Συμμετοχή των συλλογικοτήτων

B1. Τρόπος ένταξης ομάδων

Η αναρχική ομάδα ή συλλογικότητα η οποία επιθυμεί να ενταχθεί στην Αναρχική Πολιτική Οργάνωση πρέπει να συμφωνεί με τις αρχές και τη λειτουργία της ΑΠΟ και να αποδέχεται τις θέσεις και τις αποφάσεις των συνεδρίων της. Αίτημα ένταξης γίνεται με αποστολή e-mail, στο οποίο, πέρα από την αποδοχή των παραπάνω, η ομάδα καλείται να κάνει μια σύντομη αυτοπαρουσίαση, αναφερόμενη στην πολιτική της δράση. Το διαρκές όργανο εξετάζει το αίτημα στον χρόνο που μπορεί και δίνει την τυπική προέγκριση συμμετοχής στην υποψήφια συλλογικότητα. Η τυπική προέγκριση μπορεί να μην δοθεί μόνο στην περίπτωση που το διαρκές όργανο κρίνει ότι τίθεται ζήτημα ασφάλειας της ΑΠΟ και των μελών της από την είσοδο της υποψήφιας συλλογικότητας.

Εφόσον έχει πάρει την προέγκριση, η υποψήφια ομάδα μπορεί να συμμετέχει στις διαδικασίες και στα όργανα της ΑΠΟ, καθώς και να στελεχώνει τις δράσεις της, αλλά δεν έχει δικαίωμα συμμετοχής στη διαδικασία λήψης απόφασης. Η τελική ένταξη της συλλογικότητας γίνεται στο επόμενο συνέδριο ή συνδιάσκεψη (έκτακτη ή μη). Στην περίπτωση που το αίτημα συμμετοχής διατυπώνεται σε διάστημα μικρότερο των 2 μηνών μέχρι το επόμενο συνέδριο ή συνδιάσκεψη, η τελική ένταξη μεταφέρεται για το μεθεπόμενο συνέδριο ή συνδιάσκεψη. Τρόπος λήψης απόφασης για την ένταξη των συλλογικοτήτων ορίζεται η αυξημένη πλειοψηφία των 4/5 των συλλογικοτήτων.

B2. Τρόπος αποχώρησης ομάδων

Οι ομάδες έχουν τη δυνατότητα αποχώρησης όποτε επιθυμούν, επιστρέφοντας, αν κατέχουν, κοινόχρηστους πόρους (π.χ. ταμείο, υλικά αγαθά, μέσα πρόσβασης σε υποδομές κτλ.). Μετά την αποχώρηση κάποιας

ομάδας από την ΑΠΟ, η ομάδα δεν έχει δικαίωμα χρήσης υλικών υποδομών και πόρων της ΑΠΟ χωρίς την έγκρισή της και δεν έχει δικαίωμα συμμετοχής στα όργανά της. Η ομάδα οφείλει να δίνει ένα πολιτικό κείμενο αποχώρησης, όπως και να γνωστοποιεί άμεσα το γεγονός της αποχώρησής της σε όλες τις ομάδες, είτε μέσω του φόρουμ είτε με e-mail.

B3. Διαδικασία αποπομπής ομάδων

Ζήτημα για την αποπομπή μιας ομάδας τίθεται μόνο σε περίπτωση καταστρατήγησης αρχών, θέσεων και μη τήρησης δεσμευτικών συλλογικών αποφάσεων της ΑΠΟ, καθώς και απαξίωση των διαδικασιών της ΑΠΟ με παρατεταμένη απουσία και μη συμμετοχή στη λήψη αποφάσεων. Οι ομάδες που δεν θα συμμετέχουν σε κάποια διαδικασία θα πρέπει να ενημερώνουν και να αιτιολογούν ικανοποιητικά την απουσία τους, είτε μέσω του φόρουμ είτε με e-mail. Βάσει των παραπάνω, οποιαδήποτε ομάδα μπορεί να θέσει αίτημα για αποπομπή μιας ομάδας. Επίσης, τίθεται θέμα αποπομπής μιας ομάδας μετά από 3 συνεχόμενες αδικαιολόγητες απουσίες σε ολομελειακές διαδικασίες. Σε πρώτη φάση, η ομάδα ενημερώνεται σχετικά και γνωστοποιούνται οι σχετικές παρατηρήσεις, υποδείξεις, συστάσεις. Καθοριστικός παράγοντας στη διαδικασία αποπομπής μιας ομάδας είναι η στάση και οι εξηγήσεις απέναντι στην κριτική που θα δεχθεί. Αίτημα αποπομπής πρέπει να κατατίθεται τουλάχιστον ένα μήνα πριν το επόμενο συνέδριο ή συνδιάσκεψη, που είναι και τα αρμόδια όργανα για να εξετάσουν το ζήτημα αποπομπής μιας συλλογικότητας. Τρόπος λήψης απόφασης για τη διαδικασία αποπομπής ορίζεται η ομοφωνία. Η ομάδα προς αποπομπή εξαιρείται από τη συμμετοχή της στην απόφαση.

Σημείωση:

- Ο τρόπος λήψης απόφασης για την ένταξη ή την αποπομπή μιας συλλο-

λογικότητας μπορεί να επαναπροσδιοριστεί εκτός από το συνέδριο και στις συνδιασκέψεις.

B4. Αυτονομία ομάδων

Τα κύτταρα της οργάνωσης είναι οι συλλογικότητες, οι όποιες καθορίζουν τις κατευθύνσεις της. Ζητούμενο είναι η συλλογικοποίησή τους σε έναν ανώτερο βαθμό και όχι η ισοπέδωσή τους στο όνομα μιας κεντρικής διαδικασίας. Κάθε ομάδα έχει πλήρη αυτονομία ως προς το λόγο και τη δράση της εφόσον δεν αντιβαίνει τις αρχές, τις θέσεις, τις δεσμευτικές συλλογικές αποφάσεις και τη λειτουργία της ΑΠΟ.

Γ. Όργανα

Γ1. Συνέδριο

Πρωταρχικό όργανο λήψης αποφάσεων σε σχέση με τις αρχές, τις θέσεις, τους στόχους, τη στρατηγική και την οργανωτική δομή (όργανα και διαδικασίες) είναι το συνέδριο. Η βάση-κύτταρα για τη λήψη αποφάσεων στο πλαίσιο του συνεδρίου είναι οι συλλογικότητες που συμμετέχουν σ' αυτό ως αυτόνομες οντότητες.

- Ο τόπος διεξαγωγής των συνεδρίων θα επιλέγεται κατά περίπτωση με βάση τις πολιτικές ανάγκες και τις υλικές συνθήκες.
- Είναι το μοναδικό όργανο που έχει την αρμοδιότητα και τη δυνατότητα για αλλαγή/αναθεώρηση του καταστατικού (αρχές, θέσεις, στόχοι, δομή, λειτουργία).
- Το κάθε συνέδριο είναι και το αρμόδιο να καθορίσει το επόμενο με ανώτερο όριο τα 2 χρόνια.
- Στο συνέδριο θα γίνεται γενικός απολογισμός και ανάλυση συγκυρίας στα ζητήματα που εμπíπτουν του συνεδρίου.
- Στο συνέδριο θα ορίζονται οι γενικές πολιτικές κατευθύνσεις και οι βασικοί στόχοι της ΑΠΟ, τα εργαλεία και τα όργανα για την υλοποίηση

των αποφάσεων.

Γ2. Συνδιάσκεψη

Η συνδιάσκεψη είναι ολομελειακό και αποφασιστικό όργανο της ΑΠΟ. Επανεκτιμά τις τακτικές, ασχολείται με τα τρέχοντα λειτουργικά ζητήματα, κάνει τον ενδιάμεσο απολογισμό δράσεων και σχεδιάζει νέες δράσεις.

- Η συνδιάσκεψη πριν το συνέδριο πρέπει να προετοιμάσει το επόμενο συνέδριο.
- Η συνδιάσκεψη πραγματοποιείται τουλάχιστον μία φορά το χρόνο στο μεσοδιάστημα των συνεδρίων.
- Η συνδιάσκεψη μπορεί να παράξει νέες θέσεις ή και να εμπλουτίσει τις ήδη υπάρχουσες, αρκεί να μην είναι αντιπαραθετικές με τις ήδη καταγεγραμμένες.
- Η συνδιάσκεψη μπορεί και να απολογίζει και να εμπλουτίζει τις ήδη υπάρχουσες στρατηγικές.

Η σύγκληση έκτακτης συνδιάσκεψης μπορεί να προταθεί από μία ομάδα και για να πραγματοποιηθεί πρέπει να εγκριθεί από τα 2/3 των ομάδων-μελών της ΑΠΟ ή από το διαρκές όργανο.

Γ3. Διαρκές όργανο

Το διαρκές όργανό της ΑΠΟ έχει ολομελειακό χαρακτήρα, αποτελούμενο από εκπροσώπους των συλλογικοτήτων-μελών της. Έχει επίσης αποφασιστικό και εκτελεστικό χαρακτήρα μεταξύ των συνεδρίων και των συνδιασκέψεων. Συνεπώς, οι εκπρόσωποι των ομάδων στο διαρκές όργανο οφείλουν να έχουν εξουσιοδότηση λήψης απόφασης από την ομάδα τους. Οι αποφάσεις του λαμβάνονται μέσω σύνθεσης, συναίνεσης ή, αν δεν είναι εφικτό αυτό σε ζητήματα τακτικής, με αυξημένη πλει-

οψηφία των 3/5 των παρευρισκόμενων ομάδων.

Συνεδριάζει τακτικά, μία φορά το μήνα, ενώ στο μεσοδιάστημα η επικοινωνία των συλλογικοτήτων πραγματοποιείται μέσω του φόρουμ της ΑΠΟ. Κάθε συλλογικότητα, τοπικός συντονισμός ή επιμέρους όργανο έχει δικαίωμα να καλέσει έκτακτη συνεδρίαση του διαρκούς κοινοποιώντας την αιτία έκτακτης σύγκλησης. Η συνεδρίαση του διαρκούς πραγματοποιείται είτε μέσω τηλεδιάσκεψης είτε δια ζώσης, αν κάτι τέτοιο είναι απαραίτητο. Στην περίπτωση που το διαρκές καλείται να συνεδριάσει με αίτημα τοπικού συντονισμού ή επιμέρους οργάνου, η σύγκλησή του είναι απαραίτητη. Στην περίπτωση που πρόκειται για επιθυμία μίας ή περισσότερων συλλογικοτήτων, τότε το διαρκές συγκαλείται ύστερα από τη σύμφωνη γνώμη των 3/5 των συλλογικοτήτων της ΑΠΟ.

Το διαρκές όργανο συγκροτείται αμέσως μετά από κάθε συνέδριο και έχει την ευθύνη της υλοποίησης των αποφάσεών του. Παράγει λόγο εξ ονόματος της ΑΠΟ και επικαιροποιεί το πολιτικό πλαίσιο της κίνησης που ορίζεται από το συνέδριο και τις συνδιασκέψεις. Επιπλέον, συντονίζει τα επιμέρους όργανα (τομείς, θεματικές ομάδες, τοπικούς συντονισμούς).

Επιπρόσθετα, είναι επιφορτισμένο με την παραγωγή του πολιτικού λόγου της ΑΠΟ, με τον έλεγχο τήρησης της γενικής πολιτικής γραμμής, της στρατηγικής και των αποφάσεων των συνεδρίων και των συνδιασκέψεων, ενώ έχει και την πολιτική ευθύνη της παρέμβασης στο πολιτικό και κοινωνικό πεδίο, από κοινού με τους τοπικούς συντονισμούς και τις συλλογικότητες-κύτταρα. Το έργο του απολογίζεται στα συνέδρια και στις συνδιασκέψεις.

Στο διάστημα ανάμεσα στα συνέδρια και τις συνδιασκέψεις, το διαρκές όργανο επικυρώνει τις αποφάσεις των επιμέρους οργάνων και των τοπικών συντονισμών. Παράλληλα, έχει την πολιτική ευθύνη για ό,τι φέρει την υπογραφή της ΑΠΟ, είτε στα επιμέρους όργανά της, είτε στους τοπικούς συντονισμούς.

Σε περίπτωση που αυτό δεν έχει τον απαιτούμενο χρόνο για να εγκρίνει μια πρόταση κάποιου τοπικού συντονιστικού ή επιμέρους οργάνου, τότε το λόγο και τη δράση την υπογράφει το τοπικό συντονιστικό ή το επιμέρους όργανο που κατέθεσε την πρόταση. Η ευθύνη όμως εξακολουθεί να βαρύνει το σύνολο της ΑΠΟ και τον τελικό απολογισμό της κίνησης αναλαμβάνει το διαρκές όργανο.

Έτσι, σε περιπτώσεις που οι τοπικοί συντονισμοί ζητούν την έκτακτη σύγκληση του διαρκούς, τότε αυτό οφείλει να συγκαλείται και να αποφασίζει σε διάστημα:

- α) 8 ημερών, αν πρόκειται για ένα τοπικό ζήτημα.
- β) 3 ημερών, αν πρόκειται για έκτακτα ζητήματα (π.χ. καταστολή, εξεγερσιακά γεγονότα, έκτακτα καλέσματα κτλ.).

Τέλος, καμιά σύμπραξη των τοπικών συντονισμών ή των επιμέρους οργάνων της ΑΠΟ με άλλες ομαδοποιήσεις δεν είναι εφικτή χωρίς την έγκριση από το διαρκές όργανο.

Σημειώσεις:

- Η συμμετοχή των συλλογικοτήτων στα ολομελειακά αποφασιστικά όργανα (Γ1-Γ3), με πληρότητα των μελών εάν είναι εφικτό στο συνέδριο και στη συνδιάσκεψη, είναι απαραίτητη. Κάθε απουσία συλλογικότητας πρέπει να είναι αιτιολογημένη. Οι ομάδες που απουσιάζουν

από τα ολομελειακά αποφασιστικά όργανα πρέπει να συναινέσουν με τις αποφάσεις που λήφθηκαν από αυτά. Σε ζητήματα τακτικής που οι αποφάσεις έχουν ληφθεί με ομοφωνία, σύνθεση, συναίνεση είτε ψηφοφορία, οι ομάδες που απουσίασαν θα πρέπει να δηλώσουν μέσα σε διάστημα που θα ορίσει το όργανο στο πλαίσιο του οποίου λαμβάνονται οι αποφάσεις αν συμφωνούν/συναινούν με τις ληφθείσες αποφάσεις και άρα δεσμεύονται στην υλοποίησή τους ή αν διαφωνούν, άρα δεν δεσμεύονται. Σε κάθε περίπτωση, η μη συμφωνία των ομάδων που απουσίασαν δεν θέτει υπό αμφισβήτηση τις αποφάσεις των ολομελειακών αποφασιστικών οργάνων.

- Οι αποφάσεις στα ολομελειακά αποφασιστικά όργανα (Γ1-Γ3.) λαμβάνονται από τις παρούσες συλλογικότητες.

Γ4. Τοπικοί συντονισμοί

Στις πόλεις και ανάλογα με τις υπαρκτές δυνατότητες και σε ευρύτερο γεωγραφικά χώρο όπου δραστηριοποιούνται 2 ή περισσότερες ομάδες, συγκροτούνται συντονιστικά εκτελεστικά όργανα τα οποία υλοποιούν τις αποφάσεις του συνεδρίου, της συνδιάσκεψης και του διαρκούς οργάνου και αναλαμβάνουν σχετικές πρωτοβουλίες μέσα στα πλαίσια και με τους όρους που θέτουν το συνέδριο, οι συνδιασκέψεις και το διαρκές όργανο.

Στις συνελεύσεις του τοπικού συντονιστικού συμμετέχουν όλες οι κατά τόπους συλλογικότητες. Οι τοπικοί συντονισμοί, ως εκτελεστικά όργανα, λαμβάνουν αποφάσεις όπως έχει οριστεί σε ζητήματα τακτικής.

Τα τοπικά συντονιστικά δεν μπορούν να παράγουν θέσεις, αλλά μπορούν να εκφράσουν λόγο σε συμφωνία με τις θέσεις τις ΑΠΟ, ο οποίος εγκρίνεται από το διαρκές όργανο (βλ. Γ3).

Γ5. Ομάδες εργασίας

Ως ομάδες εργασίας ορίζονται ομάδες που έχουν ως στόχο τη διεκπεραίωση πρακτικών ζητημάτων. Δεν έχουν σταθερή σύσταση. Είναι επιθυμητή η συμμετοχή των ομάδων με κυκλικό τρόπο.

Γ6. Τομείς

Ως τομείς ορίζονται οι σταθερές δομές που αναλαμβάνουν τη διαχείριση των λειτουργιών και των μόνιμων αναγκών της ΑΠΟ όπως: α) την προπαγάνδισή των θέσεων της (π.χ. blog, έντυπο, εφημερίδα) β) τις οικονομικές ανάγκες της ΑΠΟ (π.χ. ταμείο) γ) την επικοινωνία μεταξύ των μελών της (π.χ. φόρουμ) και την επικοινωνία με άλλες συλλογικότητες.

Γ7. Ειδικές θεματικές ομάδες

Οι ειδικές θεματικές ομάδες (π.χ. για τα εργασιακά, τη ληλασία της φύσης, την καταστολή, τον αντιφασισμό) αναλαμβάνουν την παραγωγή λόγου και την επεξεργασία θέσεων και προτάσεων δράσης προς το διαρκές συντονιστικό ή οποιοδήποτε άλλο ολομελειακό όργανο.

Σημείωση:

- Η πρακτική λειτουργία της οργάνωσης δεν μπορεί να υπόκειται σε συσχετισμούς πλειοψηφίας-μειοψηφίας. Οι ομάδες εργασίας/τομείς ανήκουν στην οργάνωση και υλοποιούν τις αποφάσεις, ανεξάρτητα από το πώς λαμβάνονται οι αποφάσεις. Οι συμμετέχοντες στα εκτελεστικά όργανα που έχουν την ευθύνη πρακτικών λειτουργιών και μόνιμων αναγκών της οργάνωσης (Γ5-Γ6) δεν εξαιρούνται από αυτά όταν η ομάδα τους διαφωνεί με μια ληφθείσα απόφαση. Για να εξαιρεθεί κάποιος, εφόσον το επιθυμεί, από μια ομάδα εργασίας ή από τη λειτουργική του θέση σε κάποιον από τους τομείς, θα πρέπει να αντικατασταθεί και έπειτα να εξαιρεθεί.

